

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ONDŘEJ KOTLÍK
STŘELEC
OŠKLIVÝCH GÓLŮ

LÉTO 2017 | ZDARMA

172205

TÉMA SEZONA VE
FAKTECH I ČÍSLECH

MLÁDEŽ ALL STARS
CUP 2017

LEGENDA LUDĚK
MACELA

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská
teplárenská

str. 2–5

ROZHOVOR

NEJLEPŠÍ STŘELEC PŘEBORU
ONDŘEJ KOTLÍK

str. 6–9

TÉMA

ČTYŘI ZAJÍMAVÉ PŘÍBĚHY
SEZONY 2016/17

str. 18–19

MLÁDEŽ

ZÁSTUPCI PFS BAVILI NA
JARNÍCH FESTIVALECH

EXTRA

ALL STARS CUP 2017

str. 10–11

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL X.

str. 12

LEGENDA

LUDĚK MACELA

str. 14–15

MLÁDEŽ

TALENT PAVEL HUPTYCH

str. 16–17

TRÉNINK

ZÁVĚR SEZONY A OBDOBÍ VOLNA

str. 20–21

HISTORIE

PATERO KNÍŘŮ NA SAN SIRU

str. 22–23

KLUB

SOKOL DOLNÍ POČERNICE

str. 24–25

CIVIL

MIROSLAV TOŠNER Z ČECHIE SMÍCHOV

str. 26–27

FOTO MĚSÍCE

+ WEB PFS

str. 28

EDITORIAL

Milí čtenáři,

ročník 2016/17 je za námi. Pro někoho nečekaně úspěšně – například pro rezervu Motorletu, která vyhrála přebor, pro jiného naopak – například pro Háje, které po 11 letech v nejvyšší pražské soutěži spadly o patro níž.

Vy v rukou právě držíte už 70. vydání Speciálu. Za sedm celých sezon jste si mohli přečíst na sedm desítek dlouhých rozhovorů, profilů klubů z hlavního města či pořádnou řadu dalších materiálů. Teď ovšem nastal čas na změnu. Na jakou? To se nechte překvapit...

A sledujte akce, kterých se zástupci Pražského fotbalového svazu účastní. Podle ohlasů návštěvníků rodných festivalů mají velký smysl a atrakce obsypané dětmi stejně jako zájem o maskota Bruncvíka to jen dokazují!

Hezké léto

Lukáš Vrkoč

vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VIII. – LÉTO | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozi 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | VEDOUcí REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jířík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks. | ISSN 1805-2541

| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jířík st.

ROZHOVOR

MŮJ TYPICKÝ GÓL? HALUZ!

ONDŘEJ KOTLÍK SE STAL S 34 BRANKAMI NEJLEPŠÍM KANONÝREM PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ. V ČEM JE JEHO SÍLA?

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Hrál v juniorech Dukly Praha, pak třetí ligu v Kunicích i ve Štěchovicích. Přesto ho před začátkem sezony v Pražské teplárenské přeboru znal málokdo. Nevycházel. To se teď změnilo: ONDŘEJ KOTLÍK táhl gólově Duklu Jižní Město a stal se nejlepším kanonýrem soutěže. „Ve vápně jsem platný, tam se cítím nejlépe,“ říká 23letý útočník, jemuž se odjakživa přezdívá Kotel.

■ **Upřímně: čekal jste, že hned v první sezoně takhle gólově okouzíte přebor?**

Nečekal. Po půl roce v Německu jsem se chtěl vrátit do Česka. S Duklou JM jsem trénoval, dostal jsem nabídku, abych za ni i hrál, ale že mi to hned takhle bude padat, z toho jsem sám překvapený.

■ **Co jste tedy před sezonou čekal?**
Za osobní cíl jsem měl, abych dal 20 gólů. Všechno přes dvacítku už je nad rámec mých plánů. (usmívá se)

■ **Z čeho ta očekávaná gólová dvacítká vycházela?**

Je to pro mě hranice dobré sezony. Pražský přebor není jednoduchá soutěž, jak si někdo může myslet. Navíc pro mě byla nová, úplně jsem nevěděl, co od ní čekat. Přesto jsem si řekl, že bych chtěl dát těch dvacet gólů. To se mi v mužském fotbale ještě nikdy nepovedlo, takže mám radost. V dospělosti jsem góly dával, ale chlapecký fotbal, to je úplně něco jiného. Tady mají branky mnohem větší váhu. Je těžší se prosazovat.

■ **Ale vám se to daří. Jak moc jste ze sebe překvapený, že jste takhle „přešvihl“ plán?**

Hodně. Víte, já jsem dřevák dřeváků. Jak na tréninku, tak v zápase. Jsem

až udivený z toho, jak lehce ty góly dávám.

„Jsem dřevák dřeváků. Jsem až udivený z toho, jak lehce ty góly dávám.“

■ **Nikdy jste si nepřipadal jako klasický kanonýr?**

V juniorech Dukly i Kunicích, kde jsem hrál před Duklou JM, byla velká konkurence. Tam jsme se v první řadě prali o základní sestavu. Když ji člověk vy-

bojoval, tak se pak snažil dát nějaký gól. Bylo to trochu jiné.

■ **To musí být velká změna, tady jste nastřílel třetinu ze všech gólů týmu.**

Musím poděkovat klukům z mančafu, snažili se, abych tabulku střelců vyhrál. Hrálí to na mě, chtěli mi pomoci.

První zápas jsem nehrál, protože se čekalo na papíry. A jistěho jsem neměl vůbec nic. Do přípravy jsem šel jako jeden ze čtyř útočníků, který se bude rvát o místo.

■ **No a je z vás nejlepší střelec soutěže. Kdy vás napadlo, že by to v tomhle směru mohlo klapnout?**

V půlce dubna jsem dal hattrick Horním Měcholupům, tím jsem se víceméně dostal do hry. To jsem si říkal, že by to šlo, protože Mašlej byl zraněný a Micka moc gólů nedával. Když jsem je dohnal, tak dal Mašlej hned při návratu šest gólů... Říkal jsem si ale, že nebudu nic vzdávat. A podařilo se. Jen za to opravdu vděčím ostatním, protože si nepamatuju gól, který bych si vybojoval sám.

■ **Jste tedy typický střelec do pokutového území?**

Trenér se snaží, abych byl do hry, což i myslím jsem, ale to je daleko od vápná. Útočník musí být tam, kde je platný, tedy ve vápně. Tam se cítím nejlépe. Takový David Lafata. (usmívá se) Co se hry týče, tak ho sice vůbec nemusím, ale výběr místa před brankou, to má Lafata excelentní. Míčí si najde všude. Dukla mě naučila hodně věcí, ale tohle se asi naučit nedá. To musí mít člověk v sobě.

■ **Trenér Světlík o vás řekl, že kdybyste hrál za AC Milán či za Kozojedy, vždycky budete chtít být nejlepší střelec. Platí to?**

To je jasné. Kam přijdu, tam chci být nejlepším střelcem. Nejsem žádný velký ➤

Ondřej Kotlík nastřílel v přeboru 2016/17 skvělých 34 branek

talent, ale jsem bojovník. Všechno jsem si ve fotbale vybojoval.

■ **Prý jste na sebe docela přísný. V čem přesně?**

V tom, že si i po gólech říkám, že se ta situace dala vyřešit lépe. Tak třeba na Čafce se mi povedla krásná střela, kde bylo všechno asi tak, jak být mělo, ale většinou se najde něco, co jde zlepšit. To mi vždycky říká i táta. Ten je se mnou u fotbalu od malička a pokaždé mi něco vytkne.

■ **Ted' už je spokojený, když jste nejlepší kanonýr přeboru?**

Táta nebude spokojený nikdy, na jde chybu u všeho. Ale vděčím mu za hodně. Nechám si od něj poradit. S mým příchodem do Dukly JM dostal nabídku dělat vedoucího mužstva, takže jsme teď spolu v jednom týmu. Já na hřišti, táta na lavičce.

■ **Jak to funguje?**

Neřeším to, byl by stejně na každém zápase, jen je na střídačce místo na tribuně. A po zápase si může dát pivo, já pak řídím.

■ **Říkáte, že váš otec chválou šetří. Co vy, pochválíte se někdy?**

Možná po zápase, kdy dám gól dva, udržím vepředu míče a vyhrájeme. Pak si řeknu, že to bylo slušné.

■ **I když jde jen o přebor, máte za sebou životní sezonu?**

Dalo by se to tak říct, hrál jsem, dal jsem hodně gólů, může se to tak brát.

■ **Může to být i odrazový můstek zpět do vyšších pater?**

Kdyby přišla šance, která by stála za vyzkoušení, asi bych do toho šel. Třeba třetí liga už má kvalitu, jen je potřeba hodně trénovat, je tam cestování na zápasy. Práci mám ale nastavenou tak, abych mohl hrát fotbal. O třetí lize bych rád uvažoval, v srpnu mi bude 24 let, tak proč ne? Zabojoval bych.

■ **Byl jste v dorostu, později juniore ligové Dukly. Byla nějaká šance pošoupnout se do A-týmu?**

Někdy jsme s juniorkou trénovali dohromady s áčkem, takže nás vedení vidělo. Ale byly to tréninky, kdy jsme chodili všichni, na hřišti bylo asi čtyřicet hráčů. Větší šanci jsem nedostal, do áčka jsem nenakouknul. Dal jsem tomu, co jsem mohl, nepřišlo to. Na

nikoho se nezlobím, ani na sebe. Udělal jsem maximum.

■ **Sníl jste v té době o lize?**

Ano, sníl. A sním pořád. Jen by teď ta cesta byla delší a náročnější. Je však dost hráčů, kteří do nejvyšší soutěže nakoukli až v pozdějším věku, třeba ve 27 letech – naděje je vždycky. Musím

by fajn se posunout zase o kousek dál, nezakrňet v přeboru. Šli jsme do sezony s tím, že chceme být ve špičce. Dukla má teď sérii postupů v řadě, přidat další, to by bylo krásné. Chceme se zlepšovat – v tom by byla divize určitě dobrá.

■ **Dukla JM by mi v divizi seděla. Zvenku se mi zdá, že v přeborových podmínkách fungujete „nejprofesionálněji“ a v tomto ohledu převyšujete konkurenci.**

Beru to stejně. Polovina lidí u nás prošla ligovou Duklou, jsme tak nastavení, trenér taky. Na přebor je to u nás opravdu poměrně profesionální.

■ **V čem je největší síla Dukly JM?**

Do poslední minuty každého zápasu se snažíme o svou hru. Každého soupeře přehrajeme, ale zase dostáváme hrozně laciné góly. I přes vysokou herní kvalitu tam byly zbytečné ztráty. Sice se na nás asi hezky dívá, ale to nám body nepřinese.

■ **Hrál jste třetí ligu. Jak velký rozdíl je to oproti přeboru?**

Je to velký skok, hráči ve třetí lize jsou mladší, hbitější, rychlejší, v přeboru je výrazně menší kvalita než v ČFL. To se nedá srovnávat.

■ **Dodává vám sebevědomí, že jste ještě nedávno v téhle soutěži působil?**

Těším ze zkušeností a situací, které jsem ve třetí lize zažil, to je pravda. Nikde nechodím a neříkám, že jsem hrál třetí ligu, to nikdo z nás, ale my, ➔

„Jsem sobec, to přiznávám. Střílím z každé pozice. Ve vášně se podle mě nenahrává.“

co jsme si tím prošli, jsme získali cenné zkušenosti, které můžeme užítkovat.

■ **Jak důležité pro vás vlastně je, že jste vyhrál soutěž přeborových střelců?**

Je to něco navíc. Zatím jsem vyhrával jen střelce na turnajích, tohle je dlouhodobá soutěž. Paráda.

■ **Jaký je váš typický gól?**

Haluz! To je můj gól. (směje se) Míč přeskočí ruku gólmánovi, netrefím ho pořádně a zapadne za tyč. Ať je to v tréninku nebo v zápase, pořád je to podobné. Spoluhráči to vědí. Hezkých gólů jsem dal jen pár. Střílím osklivé góly, ale platí.

■ **Sledujete nějak víc konkurenci z jiných týmů?**

Sleduju obecně výsledky, celý přebor, abych měl přehled. Nedepťám

se tím, když dá Mašlej hattrick. Ani nesleduju nijak zvlášť obránce, jen se kouknu při rozcvičce na gólmána, jestli je pravák nebo levák. To se pak může hodit, když na něj běžím sám. Víc nepotřebuju, všechno důležité nám řekne trenér. (usmívá se)

■ **Co se střelení gólů týče – jste na hřišti velký sobec?**

Jsem. Ve vášně se podle mě nenahrává. (usmívá se) Když je šance, vystřelím. Pokud mám hattrick a můžu přihrát před prázdnou branku, tak to udělám. Pokud jsem na nule, nenahrávám. Jsem sobec, to přiznávám. Střílím z každé pozice.

■ **Co na to spoluhráči? To si občas vyslechnete, ne?**

Když vidím bránu, tak prostě střílím. Někdy se kouknu pod sebe a dám to

lépe postavenému spoluhráči, když je ta možnost. Ale musím ji vidět. Pokud to nevidím, tak nepřihřávám. To na mě může někdo křičet, jak chce. Góly jsou moje práce, ve vášně nahrávám opravdu málokdy. Jen v případech, kdy vím, že budu zablokovaný, pak nezkouším balon procat stoperovi mezi nohama.

■ **Jak to vlastně máte s penaltami? Kopal jste je až v závěru přeboru. Proč?**

Na začátku sezony kopal Vlasta Vidlička, ale dvě nedal, tak už nešel. Pak to vzal Honza Markuzi a proměňoval je s přehledem. Já šel dvakrát na Čafce – jen abych nahlal góly. Při určování penalt nejsem ani dvojka, ani trojka. Ale když budu mít dva góly a my penaltu, vezmu si míč a jdu završit hattrick. Já si věřím.

Maximálně ji nedám. Stávají se i horší věci.

■ **Trenér taky říkal, že když se oholíte, přestanete dávat góly. Jak moc to platí?**

No, když se podívám zpátky, tak to je asi pravda. Nevím proč, ale když se oholím den dva před zápasem, tak to na mě pak nějak padne a nestřílím mi to. Nevím, proč to mám v hlavě takhle.

■ **Nechcete si pro klid duše nechat narůst plnovousy?**

V dubnu jsem se po dlouhé době oholil – den před zápasem – a nešlo to. Hrál jsem potom vyloženě špatně. Před utkáním na Hájích jsem se oholil taky a trápil jsem se až do závěru. Gól jsem sice dal, ale nebylo to zdaleka podle mých představ. Holit už se asi fakt před zápasy nemůžu. ➔

KDO JE ONDŘEJ KOTLÍK

Narodil se 13. srpna 1993. Hrál za Libeň, Dolní Břežany, Jesenici, v 17 letech odešel do Dukly Praha, v níž působil v dorostu a juniorce. Následně kopal na klubové farmě v Kunicích ve třetí lize, půl roku hrál stejnou soutěž ve Štěchovicích, pár měsíců dojížděl za fotbalem do Německa. „Byla to osmá liga, šel jsem tam s kamarádem. Chtěl jsem se rozehráť po dvou zraněních: byl jsem na plastice křížového vazů, pak meniskus. Roli hrály samozřejmě i peníze. V té době jsem trénoval s Duklou JM a do Německa jezdil jen na zápasy,“ vzpomíná Kotlík. „Když mi v Dukle nabídli, abych za ní začal hrát, neváhal jsem. Byl to posun. V Německu se to stejně rozpadlo a nemělo to budoucnost.“

Po stavební průmyslovce nastoupil na ČVUT, ale vydržel jen půl roku. „Jen jsem lital mezi školou a fotbalem. Celkově jsem to nezvládal. Odpísal jsem to, protože mi fotbal byl přednější. Věřil jsem, že se mi budu dostávat výš. Rodiče nebyli nadšení, ale bylo to moje rozhodnutí,“ ohlíží se Kotlík, který dnes pracuje v projekční kanceláři Kalfas, která se zabývá vším okolo staveb. Plyn, voda, kanalizace, zateplení domů, rekonstrukce, vytváření kompletních projektů. To všechno Kotlík zvládá. „Učím se hlavně od šéfa, ale pár rodinných domů už jsem nakreslil,“ vypráví. Co takhle navrhnout fotbalový stadion? „To už je vyšší level. O hodně vyšší level,“ směje se.

NEJLEPŠÍ STŘELCI PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU 2016/17

34 gólů Ondřej Kotlík (Dukla JM)

23 gólů Miroslav Mašlej (ČAFC)

21 gólů Petr Junek (Třeboradice)
Jan Micka (ČAFC)

19 gólů Jakub Pospíšil (Královice)

■ **Váš trenér Světlík je docela pedant na taktiku, ale taky poměrně vtipálek, že?**

Můžu potvrdit, že taktiku bere vážně, tam nesmí být chyba. A když je, musí se odstranit. Obecně je s ním sranda, není to ten typ, že po tréninku řekne, že se uvidíme zítra a zmizí.

■ **Kdo je vlastně v kabině Dukly JM největší srandista?**

Určitě Karel Kristen. V kabině máme pohodu, přispívá k tomu každý, ale Karel v tomhle ohledu vyčnívá. On kecá pořád. (usmívá se) Táhne nás zkušenostmi, tmelí nás, umí v kabině i zakřičet. Ví, co a jak, má toho za sebou opravdu hodně. Je to přirozený lídr.

■ **Vy patříte k mladším hráčům. Mění se nějak s přibývajícím góly vaše role v týmu?**

Snažím se mluvit hlavně při zápasích. Když se na nás hrne útok, mám všechno před sebou. Pak mluvím. V kabině ne že bych úplně mlčel, ale spíš si nechám poradit od trenéra a zkušenějších kluků.

■ **V sezoně jste dostal jen jednu žlutou kartu. To jste tak slušný hráč?**

Určitě to byla karta za řeči, někdy se vytočím, něco řeknu, ale táta mě hned okřikne, ať mlčím. Pak už jsem klidný a nic nekomentuji. Jen jedna žlutá je velmi dobrá bilance.

■ **Velmi dobrou – spíš výbornou – bilanci máte hlavně v gólech. A ty jsou vidět nejvíc. Už k vám mívá nabídky z vyšších soutěží?**

Ne, ozvaly se jen Úvaly, a to asi hlavně kvůli tomu, že se s místními znám přes práci, jinak nic. Ještě je čas. ■

JAK SE STŘÍLELO V PŘEDEŠLÝCH SEZONÁCH

2015/16

27 gólů Junek (Třeboradice)

26 gólů Mašlej (ČAFC)

22 gólů Šafránek (Uhelné sklady)

21 gólů Merta (Zličín)

20 gólů Formáček (Královice)
Ibe (Bohemians Praha)

2014/15

41 gólů Zmeškal (Uhelné sklady)

32 gólů Formáček (Královice)

26 gólů Mašlej (ČAFC)

23 gólů Pešíř (Přední Kopanina)

19 gólů Randa (Královice)

2013/14

25 gólů Pospíšil (Královice)

24 gólů Formáček (Královice)
Randa (Královice)

17 gólů Zmeškal (Uhelné sklady)

14 gólů Kundelásek (Motorlet B)
Kejha (Vršovice)
Chvátal (ČAFC)
Pešíř (Přední Kopanina)

12 gólů Studnička (Meteor B)

INZERCE

kasa.cz
jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně
internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE**
můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

T É M A

SEZONA VE ČTYŘECH PŘÍBĚZÍCH

CO TAKÉ UPOUTALO V PRAŽSKÉM FOTBALE V ROČNÍKU 2016/2017

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., VLASTIMIL VACEK, ONDŘEJ HANUŠ

Přeborovým šampionem se stala rezerva Motorletu. Fotbalisté Střešovic prohráli napínavou přetahovanou o první místo v I. A třídě s Tempem, zaujali ale parádní pohárovou jízdu. Háje po 11 letech opouštějí nejvyšší pražskou soutěž a Vyšehrad do prestižního derby nasadil známého herce.

Příběh první:

Mistři Prahy 2016/17!

NEČEKANÝ TRIUMF MOTORLETU B

Nebyla to úplná senzace, ale velké překvapení ano. Fotbalisté Motorletu B vládli tabulce Pražské teplerenské přeboru v polovině sezony, ale hlavně na jejím konci. Se 76 body se stali přeborovými šampiony, druhé Třeboradice získaly o tři body méně. Další soupeři už nestíhali vůbec. „Musím přiznat, že jsme moc nepočítali s tím, že budeme takhle vysoko,“ nemlžil Zdeněk Mikuš, kouč Motorletu B. A podobně mluvili i hráči. „Nikdo nečekal, že nám to takhle půjde,“ přidal se útočník Ondřej Měska, jedna z klíčových postav vítězů.

Redakce časopisu Pražský fotbalový speciál před sezonou přisoudila Motorletu v típci 7. místo s tím, že se jedná o zajímavé mužstvo, na kterém by se měly projevit společné tréninky s A-týmem. Projevil se. Nad očekáváním... „Neřekl bych, že jsme byli běčko, spíš další áčko,“ pravil Mikuš. Motorlet vletěl do soutěže ve famózním stylu. Sice ve 2. kole remizoval

s Duklou JM, ale pak přišla série devíti výher v řadě. Následně však přišel absolutní výbuch s Uhelnými sklady (0:5) a nešťastná porážka s Třeboradicemi (2:3), o níž rozhodla penalta v poslední minutě utkání, po které cítil Motorlet velkou nespravedlnost. Přesto šel do zimy jako vedoucí tým – o skóre před ambiciózními Třeboradicemi.

Od těch se čekalo, že v odvetách Motorlet B převálcuje. Jinonická rezerva dlouho báječně šlapala, vyhrála 11 utkání v řadě, ale opět – stejně jako na podzim – narazila na Uhelných skladech (1:3), posléze i v Třeboradicích (0:5). Největší konkurent však nečekaně ztrácel v jiných zápasech, a tak i přesto, že Motorlet B výsledkově nezvládl ani jedno ze čtyř utkání mezi top 3 mužstvy přeboru, triumfoval. „Těžký to bylo,“ ulevil si David Eppert, kapitán týmu. „Vyhrát roční soutěž je něco jiného než ně-

jaký turnaj. Spousta lidí nám nevěřila, ale fotbalovost, pohybem a entuziasmem jsme soupeře zaskočili. Šli jsme za prvním místem. Někdo to bral tak, že se soupeřům posmíváme, ale my jsme jen chtěli vyhrát každý zápas, měli jsme radost z každého gólu,“ popisoval.

Důležitou roli sehrál i zkušený kouč Mikuš, podle vyjádření hráčů zásadní faktor úspěchu. „Nesvazoval nás nějakými extra taktickými pokyny. Chtěl, abychom za všech okolností hráli kombináční fotbal, což všem strašně moc svědčelo,“ líčil Měska.

Motorlet B všechny převezl. Nejvíc Třeboradice, což byl před sezonou obrovský favorit, který však nezvládl papírově snadnější souboje. „Soupeře jsme zaskočili způsobem hry. Nebáli jsme se kombinovat, něco pokazit. Kluci mohli prodávat svoje fotbalové umění a převést celý tréninkový proces do mistrovských utkání,“ říkal Mikuš.

Přesto jeho celek zůstane v přeboru. A výš by nešel, i kdyby to bylo administrativně možné kvůli účasti A-týmu v divizi. „Momentálně je pro B-tým Motorletu přebor ten top,“ myslí si Mikuš. „Ale věřím, že kluci tyhle zkušenosti časem zúročí ve vyšších soutěžích.“

PŘEDEŠLÝCH 10 VÍTĚZŮ

2006/07 Horní Měcholupy

2007/08 Meteor

2008/09 Přední Kopanina

2009/10 Zličín

2010/11 Radotín

2011/12 Aritma

2012/13 Vršovice

2013/14 Královice

2014/15 Přední Kopanina

2015/16 Přední Kopanina

Radost z vítězství v poháru a ještě na Letné byla obrovská.

SENZACE V POHÁRU, ZKLAMÁNÍ V SOUTĚŽI

Skoro se tomu nechtělo věřit: tým z I. třídy, který hrál drtivou část zápasu v oslabení, přemohl ve finále Teskahor poháru Pražského fotbalového svazu vysoce favorizované Třeboradice z Pražské teplárenské přeboru. Střešovice zakončily báječnou pohárovou jízdu finálovým vítězstvím 2:0. Zatímco se jejich hráči i fanoušci topili v euforii, poražený tým nechápal, jak je možné, že je pro něj tahle soutěž tak zakletá. Vždyť Třeboradice byly v posledních třech ročnících ve finále, ale pokaždé padly. „Byl to pro Střešovice krásný zápas, výjimečný. Nejen tím, že jsme získali trofej, ale hrálo se na hlavním stadionu Sparty proti výbornému soupeři,“ radoval se

Pavel Gregor, trenér Střešovic. „Pokud to není největší, tak je to jeden z největších úspěchů střešovického fotbalu. Mládež potřebuje dosažitelné vzory, nejen Ronaldo, ale kluky, které vidí každý týden. Zisk poháru je úžasná inspirace pro mladé hráče i celý klub.“ Pohárový triumf měl být jen „generálkou“ před závěrem B skupiny I. A třídy, v níž se Střešovice přetahovaly o postup s Tempem. Oba celky rychle odskočily soupeřům a bylo jasné, že se o vítězi rozhodne pouze mezi tímto duem. Vše směřovalo k tomu, že poslední utkání sezony právě mezi nejlepšími dvěma týmy bude zároveň přímým bojem o nejvyšší pražskou soutěž.

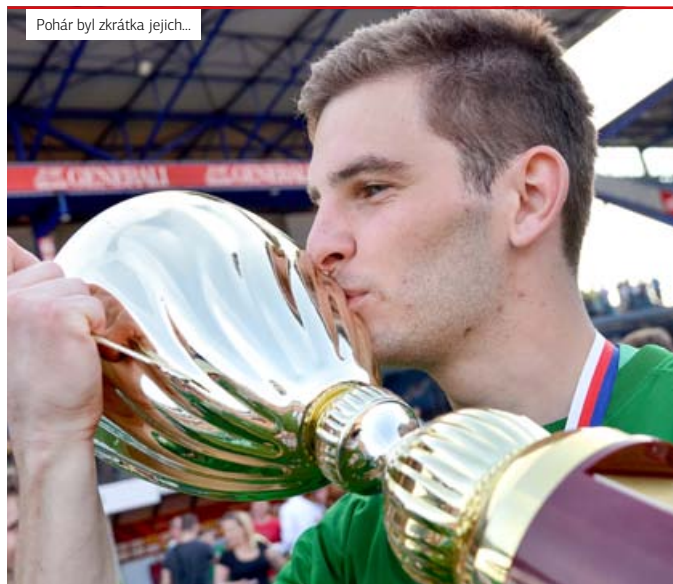
Jenže po velkém úspěchu Střešovic přišel rychle velký propadák. Ve středu 31. května muži v zelenobílém skákali na Letné s pohárem, už o víkendu však prohráli 3:4 na hřišti zachraňujících se Bohnic. Jelikož Tempo bylo na jaře až na porážku s Podolím stoprocentní, na Střešovice zůstalo druhé místo. „V tomto zápase jsme hráli špatně, možná nám pokazí sezonu,“ stálo na webu Střešovic po porážce v Bohnicích. Stalo se. Konečná ztráta na Tempo narostla na devět bodů. Střešovici nepomohl ani nejlepší útok v soutěži (90 gólů!). Oba celky už v přeboru dřív byly, oba toužily po návratu, ale radovat se mohl pouze jeden.

A to bylo Tempo. „Postup jsme brali jako závazek,“ řekl Petr Vanko, kouč Tempa. „Ztratili jsme za celou dobu jen třikrát. Ale tak jednoduché to nebylo. Odehráli jsme spoustu těžkých zápasů, které se nám povedlo rozhodnout až v samotném závěru. Lehkost tam mnohdy chyběla, ale dokázali jsme potřebné body udělat. Myslím, že širší kádru mohla být tím rozhodujícím faktorem. Je to odměna pro celé Tempo, kde se skvěle pracuje s mládeží.“ V tomhle směru patří ke špičce hlavního města i Střešovice. Ale jejich comeback se minimálně o rok odkládá.

Ani vyloučení Střešovice nezastavilo.

Pohár byl zkrátka jejich...

Háje na kolenou, to je všeřikající.

SESTUP PO 11 LETECH

Jedenáct let v kuse vydrželi fotbalisté Hájů v Pražská teplárenská přeboru. Tým z Jižního Města za tu dobu několikrát unikl těsně sestupu a vždycky spolehlivě trápil favority. A to nejen kvůli tomu, že se v každém počasí už po léta – kvůli sporům o travnaté hřiště – hraje na umělé trávě. Mužstvo, které dlouho drželo pohromadě, se však v poslední době začalo rozpadat. Klíčové hráče ze „staré party“ najdete v Dukle JM, oslabený celek i proto míří po dlouhé době zpátky do I. A třídy.

Na vině byla hlavně tragická produktivita. Ve 30 utkáních se Háje z gólů radovaly pouze ve 25 případech, což je žalostně málo. Nikdo v soutěži na tom nebyl hůř. Háje pod sebe síce tlačily Cholutice, ale kvůli sestupu Přední Kopaniny z divize bylo v této

sezoně sestupové i 15. místo – jen na to Háje se 16 body dosáhly.

U celé přeborové éry byl brankář Martin Tlustý, letitá opora. Výborně chytal i v této sezoně, kdy mu spoluhráči často plnili hlášku z kabiny, která zní: „Když nedůvěřuješ gólmanovi, tak nejsi kamarád.“

„Kamarádů“ měl Tlustý v sezoně hodně... Zachytl si náramně. Ale na všechno nestačil. „Bodově je to nejhorší období, co na Hájích pamatuju,“ smutnil Tlustý.

Hájům nepomohla ani výměna trenérů. V zimě k týmu nastoupil ambiciózní Lukáš Růžička, který překopal herní styl, přišel s velkým elánem. Ten však k záchraně nevedl. „Hlavně nám vnuknul nějaký systém a my se ho snažíme hrát, myslím si, že je to prospěšné,“ hodnotil Tlustý.

Pravdou je, že Háje byly na jaře poměrně chválené od soupeřů, v záchranném souboji dokonce rozstřílely Ďáblice 7:3, ale zatímco poražený protivník vyměnil kouče a po výborném závěru uhájil přebor i pro další sezonu, Háje padají. I když bylo sympatické, že se mužstvo ani v kritických chvílích nesklonilo k „antifotbalu“ a snažilo se kombinovat, jen na krásu se přebor udržet nedá. „Hráli jsme to s mladými, kterým chybějí zkušenosti, ale budou se dál rozvíjet. Chtěli jsme přebor udržet, protože na Háje jednoznačně patří, ale pracujeme dál,“ řekl Růžička. „Už se snažím připravovat mužstvo na příští sezonu – neměnit naše principy, zachovat kombinační a technický fotbal.“

V příští sezoně by jedna ze skupin I. A třídy měla mít svého favorita... ■

HÁJE V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU

2006/07	9. místo
2007/08	15. místo
2008/09	14. místo
2009/10	9. místo
2010/11	9. místo
2011/12	7. místo
2012/13	9. místo
2013/14	13. místo
2014/15	7. místo
2015/16	14. místo
2016/17	15. místo (sestup)

Snažili se, co to šlo...

... ale na záchranu nedosáhli.

VYŠEHRAĐ – ŘÍTIL SE JAKO LAVINA

Nečekanou pointu měl seriál Vyšehrad, hit internetu, který vyprávěl příběh slavného fotbalisty Julia Lavického, který se ze Sparty a reprezentace propadl až do pražského třetiligového klubu. Představitel extrémně populárního „Laviho“, herec Jakub Štáfek, který se podle seriálového songu „Řítí jako lavina“, naskočil v závěru soutěže do ostrého soutěžního utkání – do sledovaného derby s Loko Vltavín. Hlavně jeho

účast zajistila rekordní návštěvu 2320 diváků!

Vyšehrad sice prohrál 2:3, což korespondovalo s bídným jarem, kdy se propadl tabulkou třetí ligy až na 13. pozici, ale fanoušky pobavil a zaujal, že na tenhle scénář přistoupil. „Klub se zviditelnil, přišla skvělá návštěva, hodně se o tom mluvilo,“ pochvaloval si Jaroslav Klíma, trenér a šéf Vyšehradu.

Štáfek šel na hřiště v 67. minutě, když jeho Vyšehrad vedl 2:1. A po

chvilu neproměnil velkou šanci. Rána levačkou mu sjela po šajtli mimo tyče. To by byl příběh! Na to, že dá „Lavický“ gól, se dokonce dalo vsadit. Kurs byl před zápasem 2,7:1. „Kdyby dal Lavi gól, tak snad vrátím trenérskou licenci,“ usmál se Martin Frýdek, vicemistr Evropy z roku 1996 a trenér Vltavínu, jehož tým v závěru utkání otočil. „Dá se říct, že v něčem byl Lavi ústřední postavou. Měl vytvořenou šanci, pak se také podílel na

obdržené brance, kdy neuhlídal hráče, co odcentroval, a my jsme dostali gól,“ řekl Klíma.

A co na tempo třetí ligy říká Štáfek, který nastupuje pouze za výběr osobností Real Top Praha v přátelských zápasech? „Tohle byl sakra rozdíl. Ono se to nezdá, ale bylo to hustý, o tom žádná,“ smál se. „Jsme na začátku, po létě bude forma jiná. Jestli ale budu dál na Vyšehradě, to se nechte převkapit...“

PŘEBOROVÁ SEZONA VE STATISTIKÁCH

KONEČNÁ TABULKA 2016/17

1. Motorlet B	30	25	1	4	78:31	76
2. Třeboradice	30	23	4	3	94:35	73
3. Uh. sklady	30	18	5	7	82:51	59
4. Dukla JM	30	18	4	8	97:44	58
5. ČAFC	30	16	1	13	70:62	49
6. Braník	30	15	4	11	60:42	49
7. H. Měcholupy	30	13	6	11	50:48	45
8. Vršovice	30	12	7	11	42:45	43
9. Královice	30	13	4	13	57:61	43
10. Admira B	30	12	6	12	62:63	42
11. Újezd n. L.	30	10	7	13	48:53	37
12. Zbraslav	30	8	5	17	42:61	29
13. Ďáblice	30	8	4	18	50:91	28
14. Zličín	30	5	8	17	37:73	23
15. Háje	30	4	4	22	25:73	16
16. Cholutice	30	4	2	24	34:95	14

GÓLY

Celkem: 925

Průměr na zápas: 3,85

Domáci: 498

Hosté: 427

PENALTY

Celkem: 93

Domáci proměněné/neproměněné: 36/14

Hosté proměněné/neproměněné: 36/7

NEJVÍCE ODEHRANÝCH MINUT

2700	Jan Markuzí (Dukla JM)
2699	Michael Žižka (Zbraslav)
2688	Petr Janda I (Třeboradice)
2666	Jan Kudláček (Braník)
2656	David Snop (Újezd n. L.)

ŽLUTÉ KARTY

Celkem: 994

Domáci: 491

Hosté: 503

ČERVENÉ KARTY

Celkem: 63

Domáci: 29

Hosté: 34

NEJVÍCE ŽK

17	Žižka (Zbraslav), Kodytek (Braník), Štefan (Admira B)
13	Jerhot (Admira B)
12	Novák (Ďáblice), Mareš (Uhelne sklady)
11	Brož (Háje), Srba (Cholutice), Blažek (Ďáblice)

NEJVÍCE ČK

3	Horáček (Královice)
2	Lupínek, Jerhot (Admira B), Štengl, Konečný (Zbraslav), Formáček (Královice), Brož (Háje), Šmejkal (Cholutice), Švorčík (Uhelne sklady)

BRANKÁŘI S NULOU

8	Kudláček (Braník), Bartalský (Třeboradice)
7	Grégr (Motorlet B), Maha (Vršovice)
6	Činovec (Zbraslav)
5	Tlustý (Háje), Drahorád (ČAFC), Jeřábek (Královice), Blahovec (Zličín), Řemínek (Horní Měcholupy), Malík (Motorlet B)

NEJVYTÍŽENĚJŠÍ ROZHODČÍ

Jméno	počet zápasů	HR	AR	ŽK	ČK	penalty
Toman Martin	32	13	19	53	3	4
Tomáš Patrik	31	12	19	47	4	5
Fazekaš Roman	31	11	20	46	2	2
Šaróka Julius	30	12	18	63	2	3
Gunitš Patrik	30	10	19	46	0	3

U16 ALL STARS CUP PRAGUE, CZECH REPUBLIC CHAMPIONS 2017

EXTRA

ĎOLÍČEK TLESKAL PORTU

DEVÁTÝ ROČNÍK ALL STARS CUPU ZPESTŘILA ÚČAST TŘÍ GIGANTŮ, POHÁR ALE PUTUJE DO PORTUGALSKA

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ALL STARS TEAM

Začátek června je v pražských Vršovcích již tradičně vyhrazen mezinárodnímu juniorskému turnaji ALL STARS CUP. A opět bylo na co koukat. Vždyť letos se na něj organizátorům poprvé podařilo dostat tři opravdové světové superkluby – Arsenal, Borussia Dortmund a Paris Saint-Germain! Nakonec se však zaslouženě radovali hráči FC Porto a po čtyřech letech vrací ušatý pohár do Portugalska, když navázali na vítězný hattrick Sportingu Lisabon z let 2011 až 2013.

I letošní All Stars Cup byl určen hráčům kategorie U16 a stejně jako loni se konal v tréninkovém areálu Slavie a vygradoval na hlavním stadionu před slušně zaplněnou tribunou. Oproti roku 2016 se však zápas o třetí místo a finále neodehrály v Edenu, ale ve stánku Bohemians v Ďolíčku.

JAPONCI PŘEKVAPILI

Důvod je prostý: koncerty kapel Depeche Mode a Rammstein z konce května. „Trávník v Edenu se po nich nestihl připravit do odpovídajícího stavu, proto se hrálo na Bohemians,“ vysvětluje ředitel turnaje Jaroslav Novák. „Ale myslím, že i Ďolíček je adekvátní prostředím a na hráčích bylo vidět, že jsou z možnosti hrát na velkém stadionu nadšeni.“

Cesta zmíněných slavných klubů však skončila už v Edenu. Paris Saint-Germain totiž nezvládl druhý hrací den a domů si veze až 13. místo, Arsenal dopadl o čtyři příčky lépe. Borussia v nedělním čtvrtfinále nestačila na pozdější šampiony a skončila sedmá. Šance na mety nejvyšší se tak otevřela pro dalšího spolufavorita Atlético Madrid a možná trochu

překvapivě i pro mexický Chivas Guadalajara a japonskou Fukuoku.

Diváky, experty i řadu scoutů – po celé tři dny sledovali turnaj „zvědi“ mj. z Manchesteru City, Bayernu Mnichov či italské Atalanty, což o kvalitě All Stars Cupu mnohé vypovídá – asi nejvíce zaujalo Porto a Atlético. Souboj portugalské a španělské školy by finále hodně slušel, nakonec k němu ale nedošlo. Madrid totiž v semifinále vypadl s Fukuokou a nakonec musel vzít zavděk třetí příčkou.

A Japonci ve finále málem zaskočili i Porto. Proti kvalitně kombinujícímu soupeři sázeli na brejky a po jednom z nich po přestávce (hrálo se opět 2 × 20 minut) srovnali na 1:1. V rozstřelu však neproměnil poslední penaltu kapitán Kodžima a pohár tak putoval do Portugalska. Mimoходом, Porto se vytoženého triumfu dočkalo na třetí pokus. Loni skončilo třetí a předloni

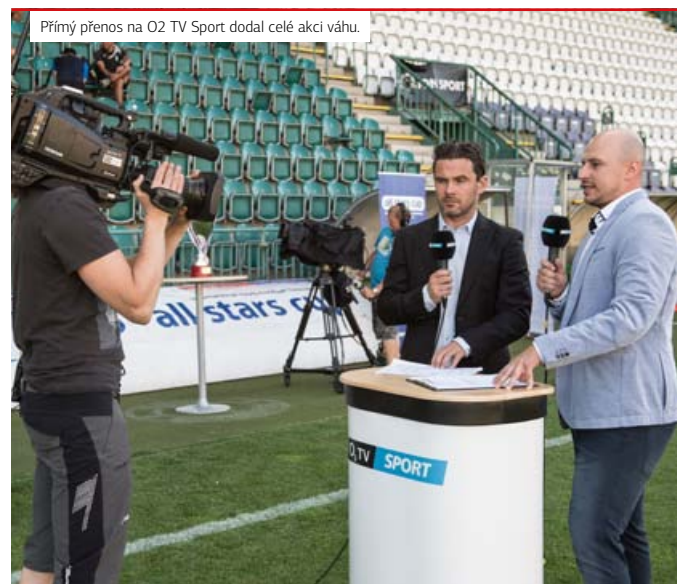
padlo až ve finále, když rovněž po penaltách podlehl Slavii.

SVĚTOVÁ ŠPIČKA

A tím se dostáváme k českým klubům. Právě sešívání, kteří ovládli minulé dva ročníky, zanechali nejlepší dojem. Ve čtvrtfinále sice smolně, opět po pokutových kopech, prohráli s Guadalarou, jenže pak skalpovali Dortmund i dánský Midtjylland a brali solidní pátý flek. Za zmínku stojí ještě osmé Brno, jinak to žádná sláva nebyla. Dá se tedy All Stars Cup 2017 z pohledu českého fotbalu pokládat za propadák? „Já vystoupení tuzemských klubů jako zklamání neberu, čekal jsem, že do čtvrtfinále postoupí maximálně jeden tým. A dostalo se tam i Brno, které dokázalo, že má velmi kvalitní mládež. A vzhledem ke konkurenci, tedy ke světovým klubům, které mají nesrovnatelně větší finanční možnosti, můžeme být rádi,“

Sledujeme budoucí hvězdu Arsenalu?

Přímý přenos na O2 TV Sport dodal celé akci váhu.

INDIVIDUÁLNÍ OCENĚNÍ

Nejlepší hráč:	Cedric Wilfred (Atlético Madrid)
Nejlepší střelec:	Mírek Malata (Jihlava) Sergio Camello (Atlético Madrid) Cedric Wilfred (Atlético Madrid) Lukáš Vorlický (Brno)
Nejlepší brankář:	Jakub Markovič (SK Slavia Praha)
Nejlepší obránce:	Bility Hosine (FC Midtjylland)
Nejlepší záložník:	Kaito Watanabe (Avispa Fukuoka)
Nejlepší útočník:	Cláudio Gomes (FC Porto)
Nejlepší trenér:	Mario Silva (FC Porto)
Nejlepší rozhodčí:	Craig Napier
Nejlepší český hráč:	Ladislav Krobot (SK Slavia Praha)
Cena Fair play:	Avispa Fukuoka

jak se české týmy prezentovaly," myslí si Jaroslav Novák. „Neztratily se a ukázaly, že fotbal se tu dělá dobře.“

Dobře se rozhodně dělá i All Stars Cup. Dalším důkazem o jeho rostoucí prestiži je i fakt, že poprvé v jeho devítileté historii vysílala oba závěrečné zápasy v přímém přenosu stanice O2 TV Sport. „Na základě ohlasů ze světa můžeme říct, že kvalita All Stars Cupu je vysoká. Zahraniční trenéři nás řadí mezi top tři juniorské turnaje na světě, což je samozřejmě pocta," prozrazuje. „Nejlepší světové kluby není snadné zlákat, ale třeba takový Arsenal si nás našel sám," dodává.

A v jednání byla podle ředitele turnaje i účast Realu Madrid! „Ale chtěli účast potvrdit jen dva týdny před začátkem, což je pro nás nemyslitelné. Tak třeba příští rok," dostává se v myšlenkách ředitel Jaroslav Novák k jubilejnímu desátému All Stars Cupu. ■

KONEČNÉ POŘADÍ

1. FC Porto
2. Avispa Fukuoka
3. Atlético Madrid
4. Chivas Guadalajara
5. SK Slavia Praha
6. FC Midtjylland
7. Borussia Dortmund
8. FC Zbrojovka Brno
9. Arsenal FC
10. FC Viktoria Plzeň
11. AC Sparta Praha
12. FK Altinordu Izmir
13. Paris Saint-Germain
14. FC Vysočina Jihlava
15. FK Dukla Praha
16. Bohemians Praha 1905

Mladí spartané se rvali, ale na turnaji neoslňli.

PROJEKTY MLÁDEŽE

**DĚTSKÝ
FOTBALOVÝ
POHÁR**

TOUR^{DE} CLUB

mujprvniklub.cz

**Neberte
nám naši
hru**

FOTBAL
PRO ŽIVOT

HRAJ ZDRAVÝ

FOTBALOVÉ BESEDY

PRAHA MĚSTO FOTBALU

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

**PARTNER
MLÁDEŽE**

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL X.

JAK FUNGUJE SPOLUPRÁCE KLUBŮ V JEDNOTLIVÝCH ČÁSTECH PRAHY?

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV MČ

V průběhu celé sezony 2016/17 jste si v rubrice Městské části a fotbal mohli udělat obrázek o tom, jak se zástupci jednotlivých částí české metropole stavějí ke spolupráci s fotbalovými kluby fungujícími na jejich území. Obecně se dá říct, že tato spolupráce funguje bezvadně a že starostové, místostarostové či radní pro sport si nejvíc pochvalují fakt, že oddíly se starají o to, aby se děti, zjednodušeně řečeno, neblábaly po ulicích, a že fotbal tak vlastně hraje nemalou roli v socializaci mládeže. Nejinak tomu je i na Praze 22, jež je domovem SK Čechie Uhřetěves a která maraton s názvem Městská část a fotbal uzavírá.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 22

odpovídá zástupce starosty Bc. Michal Selinger (ČSSD)

■ Máte přehled o tom, kolik fotbalových klubů (a jaké) se nachází na Praze 20?

Na území MČ Praha 22 máme pouze jeden fotbalový klub, a to SK Čechie Uhřetěves. Tento fotbalový oddíl má přes 200 členů od čtyřletých lívatel přes mladší a starší přípravku, mladší a starší žáky, muže a „starou gardu“. Bohužel s ohledem na malý zájem ze strany mládeže nemá v současné době SK Čechie Uhřetěves mladší a starší dorost, ale toto se snad v brzké době změní k lepšímu.

■ Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Naše městská část se staví kladně ke spolupráci se všemi sportovními organizacemi, jelikož chceme podpo-

rovat sportovní aktivity našich spoluobčanů a nebylo by zodpovědné preferovat některý sport na úkor jiného. Z čehož plyne, že se stavíme kladně i ke spolupráci s fotbalovým oddílem a snažíme se ho podporovat v rámci našich možností.

■ Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

Každoročně je vyhlašován grantový program na podporu sportovních organizací, kdy je možné získat grant až ve výši 100 000 Kč. Při určování výše grantu je jedním z rozhodujících faktorů určení výše finanční částky i počet registrovaných členů. SK Čechie Uhřetěves patří mezi organizace s nejvyšším počtem členů

a podle toho jsou jim také přidělovány finanční prostředky.

■ Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

SK Čechie Uhřetěves pomáhá obci už jen tím, že existuje a vyvíjí sportovní činnost. Svou existencí přitahuje děti, které by se jinak bezcílně pohybovaly po ulici. Členství ve sportovní organizaci vnáší dětem do života řád a učí je, že nejen počítače jsou smyslem života, ale že jsou i jiné zajímavé aktivity.

■ Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Vzájemná spolupráce je zcela bezpochyby přínosem. Městská část ve sportovním areálu SK Čechie Uhřetěves pravidelně pořádá, ve spolu-

práci s fotbalovým oddílem, „pálení čarodějnic“, kdy se akce účastní několik stovek občanů. Rovněž jsou zde pořádány mezinárodní fotbalové turnaje a spousta dalších turnajů a fotbalových utkání, které tak vytvářejí možnost pro naše občany jít se podívat na kvalitní sportovní utkání. Jak jsem se již zmiňoval, je nemalým přínosem vlastní existence SK Čechie Uhřetěves, kdy svou činností působí de facto jako jeden z článků socializace mládeže.

■ Kolikrát jste v tomto roce byl na fotbalové akci?

Vzhledem k tomu, že můj syn je členem SK Čechie Uhřetěves a momentálně hraje za starší přípravku, jsem na fotbalových akcích docela často. ■

Areál SK Čechie Uhřetěves

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- . GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- . VÝPIS MATERIÁLU
- . TECHNICKÁ ZPRÁVA
- . ODBORNÝ PERSONÁL
- . ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- . INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- . SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- . DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- . **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- . **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- . **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- . **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

Zlatý olympijský tým: zleva Václaviček, Radimec, MACELA, skrytý Mazura, Kunzo, Seman, Svoboda a Netolička, v podřepu skloněný Pokluda, Němec, Rott, Štambacher, Lička a Rygel; chybí Berger, Vízek a Šreiner.

LEGENDA

LUDĚK MACELA: ZLATÝ KAPITÁN Z ČERNOLIC

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Černolické hřiště na mytině zkraje lesa poznal autor tohoto seriálu, když jako malý kluk jezdil na víkendy a na prázdniny do údolí Všenorského potoka. Tehdy s kamarády z dalších chat vyrážel tu a tam do Černolic zakopat si na „opravdickou“ branku nebo zhlédnout nějaký velký mač vesnických mužstev. Domácí fotbalisté měli jeho sympatie, hráli v černobíle pruhovaném dresu, jaký sám o něco později oblékl v žácích SK Smíchov. To ale LUDĚK MACELA ještě ani nebyl na světě.

Byli, jsou a budou hráči, jejichž telegrafický výčet působí by tu zabral bezmála celý sloupek. Nemusí to ale být pokaždé způsobeno jejich

přelétavostí; ve hře jsou časté zájmy klubů.

Luděk na každý pád patřil k těm, pro které byly klubové barvy vyznáním

víry. V Černolicích začínal, protože se tam narodil. Jako žák nějaký čas pokračoval v sousedních Všenorech, ale už ve dvanácti letech se poprvé objevil také na Julisce a od té doby věděl, že by chtěl hrát právě tam a nikde jinde. A v dorostu se mu to přání splnilo.

JAKO KDYBY ŠLO O ŽIVOT

To už bylo jasné, že patří do obrany. Podle vzpomínek vrstevníků tehdy ve

hře nikterak nevynikal. Leda snad tím, jak se do ní pokládal, jako kdyby šlo o život. Ve svatém nadšení často fauloval, ale nebyl v tom zlý úmysl, jen a jen obrovský zápal a snad i jistá počáteční neobratnost, které se postupně zbavoval poctivým tréninkem. Pová vám to každý fotbalista, stejně jako třeba každý herec. Abyste byli dobří, musíte na sobě tvrdě makat. Ale také potřebujete tu proslulou kapičku pokakaného štěstíčka, která ➤

Horká chvíle pro Macelu, gólmána Netoličku a Samku (3) v ligovém souboji ve vršovickém Dolíčku.

Post: střední obránce

Hráčská dráha: 1958 Sokol (původní SK) Černolice, 1962 Tatran Všenory, 1965 Dukla, 1969 Slavia Vyšehrad (hostování), 1970 Dukla, 1982 SV Darmstadt 98 (II. liga SRN do roku 1985), 1986 SK Černolice

Bilance v lize: 10 ročníků v letech 1972 až 1982, 267 zápasů, 12 gólů; mistrovské tituly 1977, 1979 a 1983

Mezistátní utkání: 8 v letech 1980 až 1981; dodatečně nominován, ale organizátory nepřipuštěn na MS 1982 ve Španělsku, 17 utkání v olympijském mužstvu, z toho 6 na OH 1980 v Moskvě – se zlatou medailí

Další hráčské úspěchy: 1981 vítěz Československého a Českého poháru; v letech 1973 až 1981 celkem 6 utkání v PMEZ, 4 v PVP, 12 (a 2 góly) v Poháru UEFA

Pozdější působení ve fotbalu: předseda SK Černolice, 1999 třetí místopředseda a generální sekretář tehdejšího ČMFS (do roku 2001), 2002 Sparta – šéftrenér mládeže, 2007 předseda svazové komise rozhodčích a delegátů, 2012 výkonný ředitel Nadace fotbalových internacionálů

To už měli olympijské zlato „v kabele“: kapitán vítězů olympijského fotbalového turnaje Luděk Macela a jeho brněnský spoluhráč v obraně Josef Mazura.

Dukla v roce 1974: zleva sedí asistent Brumovský, Geleta, Slaný, Pšumý, D. Herda, J. Móder a trenér Vejvoda, za nimi Charvát, I. Novák, K. Dvořák, Šmídek, MACELA a Viktor, nahoře Nehoda, Senický, Samek, Bendl, Gajdůšek a Dyba.

vám nabídne šanci. A tu pak musíte popadnout za pačesy.

Když Luděk skončil v dukelském dorostu, přeřadili ho do juniorky, která v té době pendlovala mezi II. a III. ligou. Dostat se tam nebylo snadné, v tehdejší armádnímu týmu byl vedle vlastní plodné líně zdrojem nových hráčů také pravidelný přísun šikovných borečků, kteří nastoupili vojenskou základní službu. Po návratu z nedlouhého hostování na Vyšehradě

si tam našel pevné místo, ale v áčku mohl tu a tam nastoupit jen na kraji obrany, v jejímž středu vládla betonová dvojice Václav Samek – Karel Dvořák.

ZÁSKOK S PEČETÍ DEFINITIVY

Zlom přišel v září 1972 s utkáním v Poháru UEFA s bělehradským OFK. Dukla se tenkrát musela obejít bez dvou zraněných ze čtyř členů stálé obrany. Ne-

zbylo než sáhnout po Macelovi a on exceloval tak, že od té chvíle měl místo v pravé sestavě jisté. Zprvu na pravém kraji, a když o něco později opustil Julisku Dvořák, ve stoperském tandemu s Václavem Samkem.

Byl tvrdý, obětavý, pozorný a v součtu těch vlastností naprosto spolehlivý. Skvěle hrál hlavou. Stal se stálým členem olympijské reprezentace a roku 1980 ji v Moskvě jako kapitán dovedl ke zlatým medailím.

Velký trenér Jaroslav Vejvoda nikdy nikoho zbytečně nepřechevčil. Macela charakterizoval takto: „*Hráč pluskalovského projevu, který to, co mu osud nenadělil na talentu, tvrdší a zarputile dotahoval poctivou přípravou.*“

Luděk vážně nebyl zářivou hvězdou pro palcové titulky. Ale krok za krokem se zákonitě stal legendou fotbalové poctivosti a stálostí výkonu. A to věru nebylo a není málo.

DROBNÉ KLEPY

SVĚDECTVÍ LADISLAVA VÍZKA

„Ludka Macelu bylo vždy všude vidět a hlavně slyšet. Říkali jsme mu Rádio, protože pořád vysílal svým chraplavým hlasem,“ vzpomínal Láda v knize Václava Tichého Fotbalový romantik. „Luděk byl fotbalista z rodu těch, o kterých se říká, že by bosou nohou prokopli zeď. Jen dvakrát jsem ho viděl na hřišti ustrašeného. Poprvé při odvetě Poháru UEFA v italské Vicenze, za kterou tehdy hrával Paolo Rossi. V Praze ho Luděk uklidil tak dokonale, že zápas nedohráli a italská novinářka to pak vyličila v těch nejhrůznějších barvách, až se začal obávat ‚vendety‘. Nevycházel ani z hotelu a na hři-

šti si počínal jako v glazé rukavičkách. Podruhé vypadl z role na olympijském turnaji v Moskvě v zápase s Nigérií. Afričané kopali, štípali, píchali do očí, nic tak úšedného jsem na hřišti nezažil a ani ostřílený tvrdas Luděk nenašel v sobě sílu čelit fotbalu po nigerijsku.“

Dál však vyhlášený šprýmař Vízek najednou zvažněl: „Ovšem v ostatních stovkách utkání byl Luděk opravdovou skálou, o kterou se útoky i útočníci soupeře pravidelně rozbíjeli...“

OD BUENOS AIRES KE STRAHOVU

Luděk sehrál osm oficiálních střetnutí v dresu reprezentace, ale nejeden zna-

lec a spousta fanoušků dodnes tvrdí, že jich mohlo a mělo být víc. Premiéru i derniéru měl však slavnou. Poprvé nastoupil ve středu 15. října 1980 v argentinské metropoli proti úřadujícím mistrům světa, jimž naši podlehl se ctí 0:1. A loučil se ve strahovském jubilejním mači k osmdesátinám našeho fotbalového svazu, který v úterý 18. srpna 1981 vyklepl výběr UEFA 4:0.

Rok poté ho potkala velká smůla. Až ve finiši příprav vypadl z nominace pro světový šampionát. Potom byl dodatečně povolán, když už v jeho španělském dějišti onemocněl František Jakubec, ale FIFA dodatek v soupisce nepovolila...

KDYŽ ČERNOLICE HRÁLY KRAJ

Stejně jako klubovým barvám byl Luděk věrný i rodným místům. Když skončil s velkým fotbalem, vrátil se do Černolic a válel tam se stejným zápalem jako za Duklu nebo se lívkem na hrudi. Začal i fungovat. Na hřišti u lesa postupně přitáhl staré spoluhráče. Tak spolu s ním znovu začal tvrdit obranu Honza Fiala, v záloze řídil Olda Rott, góly střílel Láda Vízek... Nepřicházeli jen duklisté, ale také veteráni obou „S“, například také Ivan Hašek. A Černolice se s tou starou mázou postupně vypracovaly z nejnižších soutěží až do výkvetu krajského přeboru.

MLÁDEŽ

UMĚL SOTVA BĚHAT, TEĎ JE Z NĚJ TAHOUN

PAVLA HUPTYCHA Z ČAKOVIC CHARAKTERIZUJE VZORNÝ PŘÍSTUP K FOTBALU I VYTŘÍBENÁ TECHNIKA

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV PAVLA HUPTYCHA

Je zářným příkladem toho, že i z neotesaného kamene se dá díky schopným trenérům vybrousit blyštivý diamant. Čtrnáctiletý ofenzivní záložník PAVEL HUPTYCH se z klučiny, který dle vlastních slov uměl před pár lety sotva běhat, stal lídrem starších žáků Čakovic. Mladíka, který sní o angažmá v oblíbeném Bayernu Mnichov, ale reálněji vidí kariéru u speciálních policejních jednotek, charakterizuje kromě vytříbené techniky a přehledu o hře i ukázkový přístup k fotbalu. Protože i když venku mrzne a sněží, nevynechá jediný trénink.

■ Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

K fotbalu mě přivedli rodiče v sedmi letech. Už odmala jsem chtěl hrát fotbal, tak mě rodiče dali do fotbalového klubu SK Třeboradice.

■ Důležité kroky v kariéře:

Po roce jsem přešel z SK Třeboradice do TJ AVIA Čakovice, kde jsem měl více příležitostí hrát. Dostal jsem se pod vedení trenéra Michala Babky, kterému chci moc poděkovat za to, že to se mnou vydržel a udělal ze mě to, co jsem.

■ Neoblíbenější trenér:

Samozřejmě Michal Babka. Než jsem přestoupil do Čakovic, uměl jsem sotva běhat. Dále Milan Štefeček, kterého jsme měli loňský rok jako dočasnou náhradu, ten nás toho naučil hodně. Musím také zmínit Zdeňka Hroudu, který nám jako asistent pomáhal s rychlostí a obratností a díky němu jsem do sebe dostal i vytrvalost. Škoda, že od nás odešel trénovat hokej. Jinak ze světových to je Zinédine Zidane.

■ Fotbalový vzor:

Jednoznačně Robert Lewandowski. Líbí se mi jeho styl hry a jsem rád, že jsem ho ještě neviděl simulovat. Dále se mi líbí, jak hráli Maradona, Zidane a Ronaldinho.

■ Oblíbený klub:

Bayern Mnichov. Líbí se mi jako celek, navíc mají nádherný stadion, na který se pojedeme s týmem teď v červnu podívat v rámci turnaje v Mnichově, kterého se zúčastníme.

■ Neoblíbený klub:

Vyloženě neoblíbený klub nemám. V některých týmech jsou sice hráči, které nemám rád, ale to neznamená, že nemám rád celý tým. Žádný takový není.

■ Poslední výsledek A-týmu mužů Čakovic v sezoně:

Prohra 2:1 v Benicích.

■ Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:

Teď na jaře proti SC Xaverov Horní Počernice. Řekl bych, že v tomto zápase jsem splnil vše, co mi trenér řekl, a dal jsem i dva góly. Celkově se nám ten zápas povedl jako týmu. Jak herně, tak i výsledkově.

■ Jaký nejlepší zápas kdy viděl:

Semifinále Ligy mistrů 2016–17 Juventus Turín proti AC Monako. Velice se mi ten zápas líbil, bylo to nahoru dolů, hodně krásných šancí a tutevek. Skvělé výkony všech hráčů. Jednoduše krása.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

To je těžké. Ale asi bych jako prvního zvolil Marka Chalupu, který mi velice vypomáhá na středu hřiště, protože hraje defenzivního záložníka a já mám tak hodně prostoru k útočení. A jako druhého Roberta Vykydala, na kterého se mohu spolehnout, jelikož to jistí na stoperu jako poslední před gólmánem.

Kovboj?

Fotbalista?

Kytarista?

ROZSTŘEL

SPARTA nebo **SLAVIA**

SPARTA

Vyrůstal jsem mezi samými spart'any a nechtěl jsem být jiný.

RONALDO nebo **MESSI**

RONALDO

Dříve jsem měl radši Messiho, ale jak si nechal udělat tetování a má různé problémy se zákonem, tak jsem ho přestal mít rád. Ted' z těchto dvou mám radši Ronaldo, protože sice někdy simuluje, ale posílá peníze na charitu, staví školy, školky a daruje krev.

ÚTOČIT nebo **BRÁNIT**

TO JE TĚŽKÉ ŘÍCT

Rád góly dávám a přihrávám na ně nebo vytvářím šance, ale na druhou stranu je důležité i bránit. Když víte, že v devadesáté (u nás zatím v sedmdesáté) minutě za stavu 1:0 zablokujete gólovou střelu, je to hezký pocit. Ale asi bych zvolil útočit, když hrají ofenzivního středového záložníka.)

BLONDÝNY nebo **BRUNETY**

JAK KDY

Někdy radši blondýnku, někdy brunetku. Že bych byl přímo pro jednu barvu vlasů, to ne. Viděl jsem mnoho hezkých blondýnek i brunetek, takže to snad ani nejde rozhodnout. Kéž by alespoň jedna z nich.

PREMIER LEAGUE nebo **BUNDESLIGA**

SAMOZŘEJMĚ BUNDESLIGA

Hraje tam Bayern Mnichov, dále Dortmund, což je můj druhý nejoblíbenější klub. V Premier League se mi líbí, že rozhodčí nechávají hru více plynout a potrestají simulující hráče, ale radši mám Bundesligu.

■ Sportovní cíl:

Nejlépe dostat se do Bayernu Mnichov, ale to je tak malá šance, že by se zřejmě musel stát zázrak. Rád bych si zahrál v naší reprezentaci, ale to bych už musel hrát v nějaké vyšší soutěži, popř. lize, což nehraji. Doufám, že se mi to však splní.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Speciální jednotky Policie ČR, přesněji URNA. Nyní jsem byl přijat na policejní školu a moc se na to těším. Příjímá zkoušky byly celkem těžké, tak jsem rád, že se mi povedlo tam dostat.

■ Dělá i jiný sport než fotbal:

Rád jezdím na kole, baví mě lyžování a obecně skoro všechny sporty.

■ Mimosportovní zájmy:

Už osm let hraji na španělskou kytaru, poté jsem přešel na elektrickou

kytaru, na kterou hraji prvním rokem. Jinak celkově hudba.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Kytara, jít si zakopat s kamarády, spánek, televize.

■ Oblíbené jídlo:

Tortilla, svíčková, pizza, špagety.

■ Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Vše, co se mi líbí a co hrají v rádiu. Jmenovitě třeba Green Day nebo Linkin Park. Žádný vybraný žánr nemám.

■ Oblíbený film:

Vykoupení z věznice Shawshank, San Andreas, Kráčejíci skála, Práskač, Titanic.

■ Prospěch ve škole:

Průměr mám 1,3.

■ Počet přátel na Facebooku:

160. Od těch pravých je o poznání méně. ■

OČIMA TRENÉRA

„Pamatuji si Pavla, když v nějakých devíti letech přešel k nám do Čakovic. Tenkrát sice uměl celkem kopat, ale byl poměrně pohybově zanedbaný. Po dvou sezonách u nás, kdy hrál slušně, ale nijak výrazně nevynikal, šel přes léto hrozně nahoru. Stal se z něj najednou tahoun mužstva, zlepšil pohyb i práci s míčem. Je to dáno také tím, že prakticky nevynechá jediný trénink. Ať je mráz nebo sníh, tak vždycky přijde. Zhruba od mladších žáků se z obrany přesunul na střed zálohy, kde nejvíce vyniká. Stihá podporovat útok a zároveň se vracet. Má výborný přehled o hře a dokáže rozdat opravdu perfektní míče spoluhráčům. A sám občas kroutím hlavou, jaké technické kousky na tréninku předvádí. Na svůj věk je už i poměrně mentálně vyspělý, i když také umí s ostatními spoluhráči v šatně nebo při tréninku udělat nějakou klukovinu, která k tomuto věku patří. Sám se navíc nabídl a pomáhá od podzimu s tréninku naší předpřípravy. Ať už se mu to ve fotbale povede či nepovede někam dotáhnout, jsem rád, že ho to baví a roste z něj slušný a rozumný člověk, který má fotbal rád.“

Michal Babka,

trénér starších žáků TJ AVIA Čakovice

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 MM]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 MM]

MLÁDEŽ

FOTBAL, KAM SE PODÍVÁŠ

VYSLANCI PRAŽSKÉHO SVAZU BYLI TRADIČNĚ HODNĚ VIDĚT NA RODINNÝCH FESTIVALECH I DALŠÍCH AKCÍCH

TEXT A FOTO: PFS

Jaro plné fotbalu. I tak by se dalo nazvat nedávné období, během něhož zástupci Pražského fotbalového svazu ozdobili program rodinných festivalů. Byli na Move festu, Ratolest festu i Kašpárkohraní a k tomu stihli Den dětí Prahy 1 na Střeleckém ostrově. Zde nabízíme malé ohlédnutí...

MOVE FEST

Pokud jste během slunečného odpoledne 21. května vyrazili do centra Prahy na Kampu, mohli jste narazit na fotbalové městečko, které PFS připravil právě na tomto místě nedaleko od břehu Vltavy. Příchozí si mohli vyzkoušet souboje jeden na jednoho ve fotbalové kleci, dále fotbalový kulečník, zahrát si na improvizovaném hřišti nebo se vyfotit s maskotem – lvičkem Bruncvikem. Ten na celou akci dohlížel a radoval

se z každého návštěvníka, který o jeho stanoviště a obecně o fotbal projevil zájem. „Pražský fotbalový svaz se pravidelně účastní sportovních a kulturních festivalů, aby představil a prezentoval fotbal široké veřejnosti. Na stanovišti se mohou rodiče mimo jiné dozvědět, jaký klub je pro jejich děti vhodný či který klub je nejbližší jejich bydlišti, a děti se mohou prostřednictvím atrakcí přesvědčit o kráse fotbalu,“ řekl marketingový manažer PFS Jan Gruber.

Prostřelí někdo Bruncvika?

Prostřelí někdo Bruncvika?

RATOLEST FEST

Stejně jako v loňském roce nemohlo ani na pravém břehu Vltavy chybět fotbalové městečko. Na náplavce Rašínova nábřeží opět mezi řadou dalších atrakcí 27. května vyrostla velká fotbalová aréna, klec a fotbalový kulečník. To vše umožnilo zájemcům vyzkoušet netradiční formy fotbalu na neobvyklém místě s panoramatem Hradčan v pozadí.

„Ratolest fest je výjimečnou událostí, kterou každoročně navštíví stovky rodin s dětmi. Ačkoliv náplavka není úplně tradičním místem pro fotbal, i zde se snažíme představit dětem a rodičům

tento sport a jeho zábavné modifikace, a to třeba proto, aby děti zjistily, že je fotbal baví, a přihlášily se do některého z pražských klubů,“ uvedl marketingový manažer PFS Jan Gruber.

Jeho tým připravil pro návštěvníky stanoviště zajímavý program. Jedním z jeho bodů byla show mistra světa a Evropy ve Freestyle Footballu Honzy Webera, který předvedl divákům část svého umění. Honza následně pro malé zájemce připravil i dovednostní soutěž o fotbalové ceny a ti nešikovnější z nich si tak odnesli míče, trička či výuková DVD z dílny Fotbalové asociace ČR.

Fotbalový virtuos Jan Weber

Jak je vidět, účastníci Ratolest festu vše v prostorách PFS hltali.

Nefalšovaná bitva o každý metr klece.

DEN DĚTÍ PRAHY 1

Přestože se oslavy Dne dětí běžně dávají na první červnový den, MČ Praha 1 naplánovala akci pro školáky i předškoláky z dané oblasti na poslední květnové dopoledne. Místem konání této akce bylo příjemné prostředí Střeleckého ostrova, kde byl pro děti připraven pestrý program. Vyrostly zde desítky stanovišť, na kterých si mohly stovky dětí vyzkoušet spektrum zábavných aktivit a činností. Pražský fotbalový svaz ve spolupráci s Městskou částí Praha 1 připravil pro malé školáky a předškoláky fotbalo-

vou klec, ve které proběhlo hned několik desítek napínavých utkání. Děti si zkusily třeba slalom s míčem se zakončením do branky, kterou strážil maskot PFS lev Bruncvík. Za účast na některých z těchto aktivit si mohly děti vybrat dárečky od PFS, jimiž byly kartičky patronů, placka se lvíčkem Bruncvíkem nebo náramek. Protože se jednalo o dopolední program, na Střeleckém ostrově bylo následně vidět mnoho rozjařených tváří, kterým se v žádném případě nechtělo vracet zpátky do školních lavic. ■

KAŠPÁRKOHRANÍ

Odpoledne plné sportu, ale i ukázky dalších lákadel pro menší i větší děti – to bylo tradiční Kašpárkohaní v Letenských sadech. Dne 11. června ho navštívily tisícovky rodin a fotbal tentokrát reprezentovaly Pražský fotbalový svaz, AC Sparta Praha a FK Dukla Praha. „Dukla to měla postavené na trénerech a jejich přítomné práci a hraní si s dětmi, Sparta na rozdávání propagačních před-

mětů, a tak fotbal byl na akci nejvíc vidět, a za to jsme rádi,“ usmál se marketingový manažer PFS Jan Gruber. Ve stánku s logy svazu se mohli rodiče dozvědět, jaký klub je pro jejich děti vhodný či který klub je nejbližší jejich bydlišti. Děti se mezitím mohly prostřednictvím atrakcí přesvědčit o kráse fotbalu, ať už v tradiční klecí nebo prostřednictvím billiballu. ■

Tak copak si asi vezmou? A kam za fotbalem nakonec zamíří?

Dovednosti je třeba neustále zdokonalovat.

Fotbalové zákoutí na letošním Kašpárkohaní.

Děti, děti a zase děti...

TRÉNINK

ZÁVĚR SEZONY A OBDOBÍ VOLNA

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE

TEXT: MILAN TITĚRA ILLUSTRACNÍ FOTO: PAVEL JÍŘÍK ST.

Nastává období, kdy se trenéři, rodiče, někteří hráči i ostatní fotbaloví příznivci těší na zasloužené volno po náročné sezoně strávené v areálech fotbalových klubů. Zároveň však, až tento čas nastane, často zjišťují, že jim „něco“ začíná chybět, a v hlavě se již myšlenkami začínají připravovat na ročník nový.

V kategoriích přípravky a mladších žáků nevnímáme rozdělení přípravného, hlavního a přechodného období jako určující naši činnost nebo zatížení. V průběhu týdenního či dlouhodobějšího cyklu probíhá trénink souvisle, bez větších výkyvů v náročnosti či intenzitě. Pokud vnímáme, že u hráčů dochází k rozvoji a zvládají požadavky, tak upravíme podmínky. Zvýšíme technickou nebo časoprostorovou náročnost. Postupné zvyšování úrovně nám zaručí i to, že hráči budou mít před sebou neustále nové výzvy.

Je proto dobré, když mají tyto kategorie v rámci celého ročního plánu rozdělené zápasy, turnaje a tréninky víceméně rovnoměrně. Vyhněte se situacím, kdy se nakumuluje několik turnajů po sobě a pak zase hráči dlouho čekají na možnost zahrát si zápas.

PESTROST A ZMĚNA

Jak udělat trénink pestřejší a zároveň zábavný? Pokud jste již nevyužili některé možnosti v průběhu sezony, doporučuji stihnout to v závěru. Zapojte netradiční formy kolektivních her do vašeho tréninku. Věřte, že to bude trénink, na který budou hráči dlouho vzpomínat – hra s různými velikostmi a druhy míčů, frisbee,

fotbalgolf atd. Předvedte v tréninku například i modifikované hry (ragby či házená), které slouží k rozvoji techniky, odvahy a dalších dovedností pro fotbal. Seznamte hráče se základními pravidly her, které si mohou zahrát sami nebo ve skupině i v období volna nebo například před tréninkem. Jako příklad uvádím různé formy nohejbalu (pravidla upravit dle věku a úrovně), využití nějaké stěny či odrazové sítě...

Lze změnit i prostředí a udělat trénink například na písečném kurtu pro beach volejbal. K závěru sezony patří rovněž oblíbené utkání rodiče proti dětem, které vytváří zajímavou atmosféru a motivaci. Tato utkání můžete v sezoně zařazovat i vícekrát, pokud je chuť ze strany rodičů.

JAK VYUŽÍT OBDOBÍ VOLNA

U kategorií přípravky je podle úrovně klubu a věku doba volna jeden až dva měsíce. V této době bychom byli rádi, aby si kluci odpočinuli, ale také aby se pohybově i fotbalově rozvíjeli samostatně. Tato doba poslouží k tomu, že kluci vyskočí z určitého stereotypu (škola + organizovaný trénink), a zároveň k tomu, že mohou rozvíjet určité individuální složky.

Díky široké nabídce různých fotbalových kempů či sportovně zaměřených táborů je možné být i v kolektivu jiných hráčů s jinými trenéry a získat spoustu zážitků spojených s fotbalem či sportovními aktivitami. Od vlastních trenérů by měli kluci i rodiče dostat informaci, na jakých nedostatcích zkusit ve volném období zapracovat a případně jakou formu k tomu zvolit. Doporučte rodičům i jiné sportovní aktivity vhodné ze zdravotně-preventivního hlediska

(plavání, sporty s rozvojem horní části těla atd.).

Velkou výhodou je, že kluci bez fotbalu téměř nevydrží, a tak hrát si s míčem samostatně, ve dvojici s kamarádem či rodičem nebo ve větší skupině je pro ně přirozené a není třeba je k tomu nějak zvlášť motivovat. Jde zkrátka o to, aby se kluci udržovali a zlepšovali v pohybových aktivitách a byli i nadále v kontaktu s fotbalem, než se vrátí zpátky do svého klubu...

HERNÍ CVIČENÍ 1

Věková kategorie:

U8 – U12

Zaměření cvičení:

odhad na míč, přesnost, hra celým tělem

Slovní popis:

Forma nohejbalu s obíháním hřiště. Dle úrovně upravit velikost hřiště, počet doteků, způsob odehrání atd.

HERNÍ CVIČENÍ 2

Věková kategorie:

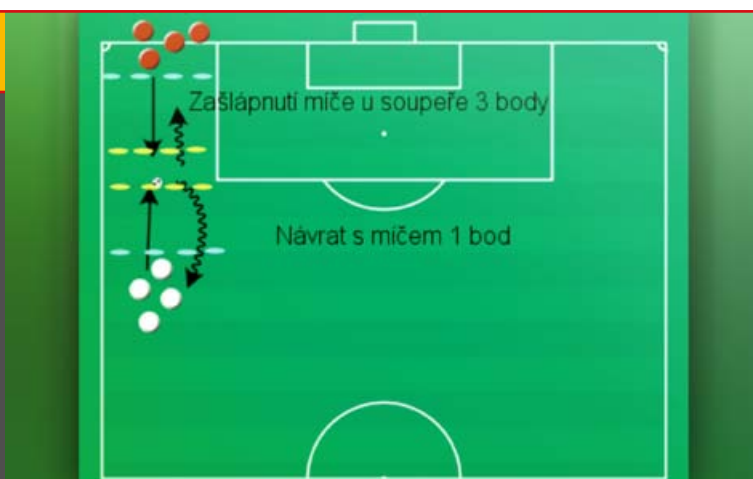
U8 – U12

Zaměření cvičení:

rychlost, ovládání míče, obcházení, odvaha v rozhodnutí

Slovní popis:

Na pokyn trenéra vybíhají oba hráči proti sobě. Jeden je zvýhodněn tím, že má míč blíž. Po převzetí míče se rozhodne, zda s míčem poběží jednodušší cestou zpět nebo těžší cestou proti obránci. Obránce se snaží v obou případech nedovolit, aby útočník míč zašlápl na kterémkoliv koncové lajně.

HERNÍ CVIČENÍ 3

Věková kategorie:

U8 – U12

Zaměření cvičení:

pohyb, spolupráce, komunikace

Slovní popis:

Jeden chytač a šest hráčů uvnitř – z toho tři s míčem. Chytač může předat babu jen hráči bez míče. Hráči uvnitř si mohou míč přihrávat a zachraňovat se tak před chytačem.

Varianty:

hrát s míčem v rukách a přihrávat si házením nebo vše nohama

HERNÍ CVIČENÍ 4

Věková kategorie:

U8 – U12

Zaměření cvičení:

udržení míče proti obránci, napadání, hra v přečíslení

Slovní popis:

Dva obránci se snaží dostat postupně všechny čtyři míče mimo vymezený čtverec. Pokud útočník přijde o míč, hraje dál bez míče a vytváří nabídku do kombinace 2 na 1 či 3 na 1. Hra končí, pokud jsou všechny míče mimo. Dochází k výměně obránců.

Zdeněk Hruška uchránil v utkání s mistry světa v roce 1983 čisté konto. Snímek je z roku 1977, kdy mu Ivo Viktor po symbolických dvou minutách zápasu s Maďary (1:1) předal reprezentační branku.

HISTORIE

PATERO KNÍRŮ NA SAN SIRU

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU: KTERAK PRAŽANÉ POKOŘILI SVĚTOVÉ ŠAMPIONY

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK ILLUSTRACE: ARCHIV AUTORA

Konec utkání s Francií se nezadržitelně blížil a stav 1:1 hrozil vyřazením našeho týmu z MS 1982 ve Španělsku. Naděje svítla, když Antonín Panenka zleva z přímého kopu krásně načechral míč do vápna. Gólman vyběhl, ale jen vyrazil centr k Bičovskému, který jej poslal do opuštěné branky. V posledním zlomku vteřiny až na čáře zasáhl jeden z obránců. Být to gól, prošli by naši mezi posledních dvanáct týmů, ale remíza je už po základní skupině poslala domů.

Mistrovství vyhrála italská Squadra Azzurra, když v madridském finále porazila tým SRN 3:1. A právě s Italy hned na podzim svedl reprezentanty Československa los do jedné kvalifikační skupiny evropského šampionátu. K prvnímu vzájemnému souboji o postupové body došlo v sobotu 13. listopadu na milánském městském stadionu San Siro, který dnes nese jméno slavného italského internacionála Giuseppe Meazzy. Trenér Havranek vyslal do boje jedenáctku, v níž bylo devět hráčů pražských klubů: Mikloško (Ostrava) – KAPKO (Dukla), PROKEŠ (Bohemians), FIALA (Dukla), JAKUBEC – P. CHALOUPKA, ZELENŠKÝ, SLOUP – J. NĚMEC, ČERMÁK (všichni Bohemians), Janečka (Brno). A z metropole byli do dresu se lvíčkem povoláni také VÍZEK (Dukla) a K.

JAROLÍM (Slavia), kteří v závěru vyběhli na rozmoklý trávník místo Janečky a Čermáka. Bohemka už v té době dávala hodně zřetelně najevo, že útok na mistrovský titul myslí vážně jako nikdy předtím. Přesto byla sázka na sedm jejích borců odvážná. Ale vyšla! „Pozměněné, nepříliš zkušené mužstvo donutilo mistry světa k plnému vypětí a dosáhlo skvělého výsledku, aniž by se uchýlilo k destruktivnímu, vyčkávacímu, pasivnímu způsobu hry,” pochvaloval si redaktor časopisu Gól. Zpráva o remíze 2:2 tenkrát bleskem obletěla celý fotbalový svět.

SENZAČNÍ DEBUT JIŘÍHO SLOUPA

Čtyřicetiletý brankář a kapitán mistrů světa Dino Zoff chytal toho

dne po sto osmé ze svých 112. mezistátních utkání, zatímco celá naše základní sestava se složila na 75 zápasů! Na hřišti to ale nebylo nijak znát. A ještě méně by nezasvěcený uvěřil, že devětadvacetiletý středopolař Bohemky Jiří Sloup s přezdívkou „Abbé Faria” – kostnatý čahoun samá ruka, samá noha – právě podstoupil svůj reprezentační křest! Nad prvními zásahy na mezinárodní scéně zcela neznámého hráče se italští novináři pobaveně usmívali. Byly úspěšné, o tom žádná, ale dost neortodoxní. Smích je však rychle přešel. „Proti mistrům světa hrál tak, jako by byl v reprezentaci odjakživa,” napsali o Sloupovi v Československém sportu. „Boural soupeřovu obranu, zastavoval protiútoky, nenapodobitelným způsobem dovedl vyvést míč, dlouhé pasy střídal s jemným přítuknutím, jeden gól dal, druhý vypracoval. Může si někdo přát lepší premiéru?”

Panenka, v té době už druhým rokem hráč vídeňského Rapidu, se s reprezentací rozloučil dvěma zá-

pasy a dvěma góly z penalt (žádné jiné tam naši nedali) na španělském šampionátu. Sloup, který ho zastoupil, neměl jeho vytříbenou techniku, taktickou originalitu a už vůbec ne elegantní styl, ale neúnavně dřel po celém hřišti. Svůj úkol tehdy splnil na víc než sto procent. A to platilo o celém týmu, který ze San Sira přivezl právě skvělý výsledek 2:2. Vlastně tam nechyběl ani „Páňův” mušketýrský knír. O náhradu se postaralo hned pět borců: František Jakubec, Jiří Sloup, Jaroslav Němec, Petr Janečka a střídající Karel Jarolím. A cosi jako náznak knírku zdobilo i tvář Pavla Chaloupky.

ŽIVOTNÍ ZÁPAS PETRA RADY

Odvětné „evropské” klání s Italií se hrálo až po roce v listopadu 1983 na Strahově – a naši je vyhráli 2:0! Tentokrát byla celá základní sestava z Prahy: Hruška (Bohemians) – Jakubec, Prokeš, Fiala, Rada (Dukla) – Chaloupka, Zelenský (Bohemians), Štambacher – Vízek, ➤

Věřte nevěřte, byl to mezistátní zápas! Dokonce vůbec první, v sobotu 28. 8. 1920 na antverpské olympiádě proti Jugoslávii (7:0). Muž v pružovaném dresu je legendární Antonín Janda-Očko.

Zdeněk Prokeš, „muž, který uhlídal Rossiho“ – tady jako kapitán Bohemky.

Petr Janečka nastoupil na San Siru proti Italům ještě jako hráč bměnské Zbrojovky, ale rok poté na Strahově už jako klokan.

Kdo tenkrát sledoval televizní seriál Hrabě Monte Cristo, tomu není třeba vysvětlovat, jak Jiří Sloup přišel k přezdívkě Abbé Faria.

Národní mužstvo před mačem s Tureckem na OH 1924 v Paříži: zleva A. Hojer, Sedláček, Štaplík, Štapl, Jelínek, Krombholz, Mahrer a první mimopražský reprezentant Novák, sedí Pleticha, F. Hojer a Čapek.

Daněk (všichni tři Dukla), Janečka (Bohemians, v průběhu roku převlékl klubový dres). Až dvě minuty před koncem naskočil místo Daňka Milan Luhový, tehdy ještě hráč Slovanu Bratislava.

Víc než hodinu nepadl gól. Až v 64. minutě dostal dvacet metrů od italské branky míč na kopačku pětadvacetiletý levý bek z Julisky Petr

Rada, který hrál svůj teprve třetí mezistátní zápas a dělovkou div neprotrhl síť! O třináct minut později píslk anglický rozhodčí Courtney penaltu. Před zápasem stanovil trenér pro takovou možnost pořadí vykonavatelů Vízek – Štambacher – Rada. Teď se ale k míči rovnou hrnul třetí z nich. „Láďo, já ji kopnu!“ Vízek mrkl na lavičku. Havránek

kýval, že souhlasí, a pro jistotu na Radu ještě ukázal.

Všichni vycítili, že šťastný střelec je v ohromné euforii. Jen mu ještě Vízek poradil: „Vypal pecku, na tomhle terénu se gólman tak snadno neodpíchne.“ A byl tam druhý! Rada štěstím bez sebe doběhl k bariéře, naskakoval na ni, aby si mohl potřást rukou a letmo se obejmout s nejbližšími fa-

noušky. Sudí se jen usmíval a trpělivě čekal ve středovém kruhu, až se hlouček našich s Radou uprostřed vrátí ke svým zápasovým povinnostem. Byla to jedna z chvil, pro které stojí za to chodit na fotbal.

Naši pak ještě ani na jaře následujícího roku úřadujícím mistrům světa nepodlehli – ve Veroně hráli 1:1. Ale to už je zase jiná historie. ■

DOBOVÉ STŘÍPKY

ČTRNÁCT PRAŽANŮ V ANTVERPÁCH

Křest ohněm v mezistátních zápasech prodělala československá (ale co do složení sestavovaná stále jen z českých zemí) reprezentace čtyřmi střetnutími v rozpětí šesti dnů na přelomu srpna a září 1920 na olympijských hrách v Antverpách. Postupně vyřadila Jugoslávii 7:0, Norsko 4:0, v semifinále Francii 4:1, ale z finálového boje s Belgií ve 38. minutě za stavu 0:2 odstoupila z boje – sice s naprosto oprávněnými pocity trvalé

křivdy ze strany staříckého anglického soudce Lewise, nicméně velice neuváženě. Emoce hráčů nevládlo vedení výpravy... V průběhu turnaje se v mužstvu vystřídal čtrnáct mužů: deset ze Železných Sparty, která měla tehdy na celé evropské pevnině jedinou vážnou konkurenci v Barceloně, a po dvou ze Slavie a Viktorie Žižkov.

„TRIO NOVÁKOS“ POSTUP NEVYSTŘÍLELO

První mimopražský hráč oblékl dres národního mužstva až roku

1924 v prvním kole olympijského turnaje v Paříži. Proti Turecku (5:2) nastoupil ve středu útoku Jan Novák z brněnského SK Židenice (dnešní Zbrojovky). V opakovaném utkání se Švýcary (první skončilo 1:1) nastoupil po jeho pravém boku mladší bratr Jozef a po levém další Novák – Otto ze žižkovské Viktorie. Bylo to kuriózní, leč neúčinné a prohra 0:1 nás definitivně vyřadila ze hry.

MUŽ, KTERÝ UHLÍDAL ROSSIHO

Pod tímto titulkem přinesl na podzim 1983 Stadion rozhovor se stoperem od Botiče Zdeňkem Prokešem, který na San Siru osobně bránil superhvězdu MS 1982. „Kdy jste se s Rossim setkal poprvé?“ zeptal se redaktor týdeníku. „Před zápasem při rozcvičování v takové malé tělocvičně v areálu... Myslel jsem, že je trochu větší.“ A na hřišti? „Dostal míč a já mu ho vypíchl. Pak jsem se s ním snažil pořád běhat.“ Tak vidíte: žádný strach před velkými zvířaty! Božský Paolo si toho dne moc nezakopal... ■

K L U B

FOTBALOVÝ BOOM NEKONČÍ

V DOLNÍCH POČERNICÍCH SE BĚHEM ČTYŘ LET ZTROJNÁSOBIL POČET MUŽSTEV

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

SOKOL DOLNÍ POČERNICE zažívá nebývalý rozmach. Vždyť během čtyř let se tu zmnohonasobila členská, hlavně mládežnická základna a počet týmů vystoupal na rovných deset. Příčinou je zejména skutečnost, že ve čtvrti na východě Prahy probíhá rozsáhlá výstavba, na čemž se dalších pár let nic nezmění. O budoucnost je tedy postaráno, tedy alespoň co se týče nejmenších fotbalistů. Vedení teď ještě musí probudit A-tým, který se sice už úctyhodných 22 let drží v I. A třídě, aniž by jedinkrát sestoupil, poslední sezony však tuto soutěž horko těžko zachraňuje.

Klub Dolní Počernice, tehdy s přídomkem SK, byl založen ještě za Rakouska-Uherska, konkrétně v roce 1913. Před čtyřmi lety tak v areálu V ráji proběhly velkolepé oslavy 100 let existence klubu. Během nich se tu postupně představily všechny dolnopočernické mládežnické týmy a celý program vyvrcholil zápasem staré gardy s mužstvem Real TOP Praha, za které nastoupila řada někdejších fotbalových reprezentantů (mj. Libor Sionko, Radek Šňožík či Karel Rada) i známé osobnosti

v čele s Ivanem Trojanem či Jaromírem Bosákem.

16 LET V PŘEBORU

Ale zpět o desítky let zpátky. Už v roce 1913 byly jako klubové barvy klubu zvoleny černá a bílá a tato kombinace vydržela dodnes. Když vypukla 1. světová válka, oddíl byl nucen přerušit činnost, kterou obnovil až v březnu 1919. Na jaře 1925 klub změnil název na Dolnopočernický SK.

V témže roce se stal oficiálním členem tehdejší Středočeské fotbalové

župy. Po 2. světové válce, během níž platil zákaz činnosti, se v Dolních Počernicích hrála s různými úspěchy 3. třída. Rok 1955 je v klubových kronikách veden jako pomyslný milník. Jako hráč i trenér totiž přišel Karel Müller, zkušený dlouholetý hráč divize, pod jehož vedením se mužstvu postupně podařilo postoupit až do I. B třídy.

A v sezoně 1970–71 přišel vytoužený a historický postup do I. A třídy. V té Dolní Počernice vydržely až do konce sedmdesátých let, kdy se dostaly do přeboru. To už v klubu působil hraví trenér, bývalý československý reprezentant a dlouholetý hráč Sparty Václav Vrána. S ním přišla nejslavnější etapa klubových dějin, ačkoliv to již hrálo nejvyšší pražskou soutěž nepřetržitě 16 let.

Až v roce 1995 přišel sestup do I. A třídy. I v ní se, podobně jako

předtím o úroveň výš, Dolní Počernice usadily na úctyhodnou dobu. Kopou ji totiž bez jediného postupu či pádu dodnes. Pro úplnost je třeba dodat, že v devadesátých letech se ve vedení klubu vystřídali Vladimír Exner a Josef Marval a dnes je šéfem Jiří Schwarz, který má k ruce dlouholetého sekretáře Petra Štěpánka.

Jestliže se 80. léta nesla ve znamení sportovních úspěchů, pak se na dobu současnou jednou bude vzpomínat jako na etapu rozmachu členské základny a neobyčejného boomu fotbalu v Dolních Počernicích. Vždyť zatímco ještě před nějakými čtyřmi lety tu působila jen tři, maximálně čtyři mužstva, dnes je jich rovných deset!

ÁČKO POKULHÁVÁ

Jak je možné, že za tak krátkou dobu došlo k takovému rozmachu? Je to dané hlavně zástavbou, která tu v po-

Tak se slaví v Dolních Počernicích!

Sekretář Petr Štěpánek a šéf Jiří Schwarz

TŘIKRÁT POVODNĚ ZA PATNÁCT LET

Prostory podél ulice V ráji, které jsou domovem Sokola Dolní Počernice, jsou nuceny zažívat podobně nevděčný úděl jako areály Troje, Hostivaře a několika dalších oddílů: jednou za pár let je zaplaví velká voda. Do Počernic se za posledních patnáct let přihlala hned třikrát. Naštěstí pro klub se záplavy nikdy nedostaly do žádné z budov s kabinami a zázemím, vždy zatopily „jen“ obě travnatá hřiště. Komplikaci však znamenají. Fakt, že areál leží v zátopové oblasti, totiž komplikuje výstavbu „umělky“.

2002, 2009 a 2013. V těchto letech zalily některé části Prahy povodně a nevyhnuly se ani areálu Dolních Počernic. „Ta poslední byla sice lokální, ale pro nás nejhorší. Voda se dostala až k budově, kde máme klubovnu a šatnu prvního týmu. Dovnitř sice neenatekla, ale bylo to tip top,“ vzpomíná předseda Jiří Schwarz.

Z břehů se pokaždé vylije Počernický rybník, který je největší v Praze. „Navíc je tu i Rokytka,“ upřesňuje sekretář Petr Štěpánek. „Na kraji Počernic je jakási hráz, a když se o ni voda zastaví, vznikne jeden velký rybník, který sahá přes obě naše hřiště až do počernického parku.“

S následky si však v klubu vždy poradili. „Hřiště se vyčeše, travnatá plocha se upraví a vzpomíná se poměrně rychle. Provozoschopné je tak během čtrnácti dnů,“ popisuje a dodává, že proti dalším případným záplavám

klub nic nezmůže. „Je to zátopová oblast, takže nic zásadního se dělat nedá. Vždy můžeme jen čekat, kam až voda vystoupá a pak až opadne.“

To je však mnohem menší problém než skutečnost, že hrozba povodní je i hrozbou pro vybudování hřiště s umělým povrchem. „Pořád je v jednání, zda nám bude uděleno povolení stavět v zátopové oblasti. Umělá tráva už je totiž považována za stavbu a zatím stále narážíme na to, že nám nebylo povoleno stavět,“ krčí rameny předseda.

Vizi, kde přesně by nová „umělka“ ležela, přitom má vedení zcela konkrétní. „Chtěli bychom ji vybudovat na tom druhém, starším travnatém hřišti. A na ploše, která ještě zbývá, udělat alespoň menší travnaté hřiště polovičních rozměrů. Na něm by mohly hrát zápasy kategorie až do mladších žáků,“ předepisují plány Jiří Schwarz.

Povodeň 2013

AREÁL SOKOL DOLNÍ POČERNICE

Název: Sportovní areál V ráji 611

Adresa: V ráji 611, Praha 9 – Dolní Počernice

Dopravní spojení: pět minut chůze od autobusové zastávky Dolní Počernice (linky 109, 110, 163, 208 a 224), dvě minuty chůze od zastávky Studenecká (linka 224) a dvě minuty pěšky od zastávky Ke Hrázi (linka 224)

Počet hřišť v areálu: dvě travnatá

Na hřiště s umělou trávou se tedy ještě čeká, jiné úpravy areálu už však proběhly. „Rekonstrukce kabin včetně fasády a zateplení v první budově, přestavba té druhé s kabinami prvního týmu, klubovnou a zázemím,“ vypočítává Petr Štěpánek. „V plánu máme dokončení oplocení

celého areálu, vybudování parkovacích ploch a určitě i osvětlení hlavního hřiště. Dostali jsme grant a momentálně řešíme cenové nabídky. Finančně se musíme z nějakých dvaceti procent podílet, ale je to v relacích, do kterých bychom se měli vejít,“ uzavírá předseda. ■

sledních letech probíhá. A Počernice se budou dál rozšiřovat, myslím, že v následujících třech letech budou až dvojnásobné,“ vysvětluje Jiří Schwarz. „Zároveň sem jezdí hodně dětí z Hostavic, které sice spadají pod Kyje, ale mají to sem blíž. To samé platí o Jahodnici, hodně kluků sem jezdí i z Černého Mostu. Mladé ročníky se sem valí v obrovském množství,“ dodává sekretář Petr Štěpánek.

Pro klub je současný boom samozřejmě pozitivní, na druhou stranu přináší i problém. „Máme danou nějakou kapacitu co se kabin a zázemí týče a zjednodušeně řečeno už další kluky nemáme kam dávat. Je to znát i na hřištích, která sice máme dvě, ale při takovém náporu tréninků dostávají velký zápal a nemají čas si odpočnout,“ přiznává předseda. Velký počet mládežnických mužstev vyžaduje i hodně trenérů. V tomto

ohledu se Dolnopočerničtí mohou spolehnout na vlastní zdroje. „Mládež se věnuje naší hře, což považujeme za velkou devizu. Neplatí to jen o těch současných, kteří hrají za běčko nebo za céčko, ale i o těch bývalých. I když už za nás nekopou, v klubu se občas řečeno zaháčkují a trénují malé kluky.“

Pro vedení Sokola Dolní Počernice je, podobně jako v mnoha dalších klubech, prioritou mládež. Neopomíná však ani A-tým, který se, jak už bylo zmíněno, 22 let drží v I. A třídě. „V posledních dvou třech sezonách ho ale určitě nemůžeme vzhledem k výkonům a výsledkům považovat za naši výkladní skříň, protože jsme hráli o záchranu,“ objasňuje sekretář. „Spousta hráčů, kteří k nám přišli na přestup, skončila. Ať už kvůli rodinným či pracovním záležitostem nebo třeba kvůli tomu, že se odstěhovali,“ hledá důvod předseda.

PLNĚ SOBĚSTAČNÍ

Jak tedy áčko pozvednout? „Věříme, že se pomalu dotáhne generační obměna, která tu započala, ale nedokončila se. Byla tu díra, kdy áčko nedoplňoval vůbec nikdo. Teď se první tým bude tvořit nově z mladých hráčů. Počítáme, že část jich přijde z mladšího dorostu a část máme vyhlédnutou na přestup,“ plánuje Jiří Schwarz. „Doufáme, že je to otázka tak dvou tří sezon.“

Někdy kolem roku 2019 by tedy mohl nastat stav, kdy nejenže bude klub schopen doplňovat A-tým z vlastních zdrojů, ale poprvé v historii zaplní všechny věkové kategorie. „Obecně se dá říct, že naším snem je stabilizovat první tým a vychovávat do něj hráče ze široké členské základny. Zkrátka bychom rádi byli plně soběstační,“ shrnuje předseda. „Povede-li se to, možná se někdy v budoucnu budeme moct batvit o postupu do přeboru. Myslím, že jak

vzhledem k tradici, tak kvůli areálu sem patří, ale teď to určitě není na pořadu dne,“ dodává Petr Štěpánek.

Jednoho cíle však už v Dolních Počernicích dosáhli. A opět souvisí právě se širokou mládežnickou základnou. „Je krásný pohled, a to nám potvrzuje i starosta, když vidíte obě naše hřiště plná dětí. Slyšíte to štěbetání, koukáte, jak tam fotbalový potěr lítá, a říkáte si, že právě to je smysl, proč dělat fotbal,“ shodují se pánové z vedení.

Další věc, za niž se v klubu mohou pochválit, jsou elegantní, přehledné a hlavně pravidelně aktualizované webové stránky. „Každý z našich trenérů na ně má přístup a upravuje si sekce se svou věkovou kategorií. Celý web pak má na starosti bývalý předseda pan Exner. Myslím, že rodiče na našich stránkách najdou všechny informace, které potřebují,“ vzkazuje Jiří Schwarz. ■

Počernická naděje

Historicky první jedenáctka Dolních Počernic z roku 1913.

SOKOL DOLNÍ POČERNICE, z. s.

Rok založení: 1913

Vývoj názvu klubu: SK Dolní Počernice, Dolnopočernický SK, TJ Sokol Dolní Počernice, Sokol Dolní Počernice, z. s.

Úspěchy: účast v pražském přeboru (1979 až 1995)

Současnost: I. třída, skupina A

Počet týmů: tři mužské („A“ – I. třída, skupina A, „B“ – II. třída, skupina B, „C“ – III. třída, skupina B (od další sezony II. třída), mladší dorost, starší žáci, mladší žáci, starší přípravka, mladší přípravka „A“ a „B“, mini přípravka

CIVIL

KOLOBĚH ENERGIE

MIROSLAV TOŠNER DOHLÍŽÍ V ČECHII SMÍCHOV NA CHOD AREÁLU, TRÉNUJE PŘÍPRAVKU A JAKO KONÍČKA MÁ CHALUPAŘENÍ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Ti, kteří si stěžují, že po padesátce už nejde stíhat víc věcí naráz, by se měli inspirovat MIROSLAVEM TOŠNEREM. Srdcař z Čechie Smíchov má totiž elánu na rozdávání. Zvládá podnikat v autodopravě, trénovat žáky, dohlížet na provoz fotbalového areálu a k tomu ještě zvelebovat chalupu, do níž by se jednoho dne chtěl přestěhovat. To vše ho stojí spoustu sil, vše ho to ale zároveň nabíjí. Sympaťák z Čechie, jehož dva synové si také našli cestu k fotbalu, zkrátka našel ideální koloběh energie.

Čechie Smíchov je nedílnou součástí života Miroslava Tošnera už přes čtyři desítky let. „Pamatuju to tady ještě z dob, kdy se klub jmenoval Naftové motory. Tehdy bylo hřiště orientované opačně, než je teď, a hlavně bylo škvárové,“ ukazuje na hlavní hrací plochu areálu v ulici Podbělohorská, ve kterém má na starosti dohled nad bezproblémovým provozem.

IMPOZANTNÍ SKÓRE

V sedmdesátých letech zde však pochopitelně začínal jako hráč. „Prošel

jsem si tu všechny mládežnické věkové kategorie, pak jsem musel do Rožmitálu pod Třemšínem na vojnu. Tam jsem se ještě fotbalu věnoval, ale po úrazu kolene jsem musel aktivní kariéru ukončit,“ shrnuje.

Pauzu si tak dal i od Čechie, do níž se ale na začátku tisíciletí vrátil. „Bylo to po narození mého prvního syna Mirka. Přemýšlel jsem o jeho sportovním vyžití. Fotbal jsem měl v krvi, kolem Čechie jsem navíc pravidelně jezdil a tím pádem ji měl pořád tak nějak poblíž, takže jsem sem syna celkem logicky

přihlásil. V Čechii je dodnes, i když kvůli zranění, které ho potkalo, už jen jako trenér.“

Klub svého srdce našel v poněkud pochroumaném stavu, tedy alespoň mládež. „Moc dětí tu nebylo, trenéři u mládeže byli všehovšudy dva, pá-nové Miloš Vávra a Pavel Tetour. Protože jsem fotbal měl rád, nedalo mi to a nabídl jsem, že mohu s dětmi vypo-moci. Tehdy jsem se začal v klubu aktivně zapojovat,“ vypráví s tím, že se coby kouč ujal ročníků 1995 a 1996, do nichž se řadí i jeho syn a který vedl až po dorost.

V trenérských začátcích Miroslavu Tošnerovi pomáhala jedna z ikon Čechie, právě Miloš Vávra. „Později tu fungoval i jako předseda oddílu a od-vedl tu velice dobrou práci. Spolupráce s ním byla bezvadná. Hlavně se nám také podařilo klub stabilizovat, a to zís-

káním nové smlouvy k dlouhodobému působení Čechie Smíchov na stávajících pozemcích,“ prozrazuje.

U mládeže ho později vystřídal pan Chaloupka. „I s ním se mi spolupracovalo výborně a padli jsme si do noty, co se týče názorů na fotbal. Myslím, že pro kluky jsme toho udělali hodně. Jezdili jsme na soustředění, kde se tužila parta a kluci si to myslím užívali. I dnes, když už jsou z nich tatkové od rodin, se k nám hlásí, když se potkáme. To mě vždycky potěší,“ vzkazuje. „Že nám to klapalo, se projevilo i na hřišti. V kategorii mladších žáků vyhráli celou soutěž, dodnes si pamatuji, že jsme sezonu zakončili se skóre 108:16,“ vybavuje si s úsměvem.

PŘEPRAVA VŠEHO DRUHU

Poté, co dovedl tým až do dorostu, se s trénováním na nějakou dobu ➤

Dodat míče? Není problém.

Posekat? Také ne...

MIROSLAV TOŠNER

Věk: 50

Klub: SK Čechie Smíchov

Post: trenér, člen vedení

Dobrá duše smíchovského fotbalu Miroslav Tošner.

rozloučil. „Musel jsem. Skončil jsem totiž jako zaměstnanec a musel jsem se postavit na vlastní nohy. Začal jsem podnikat sám na sebe a tím pádem to časově bylo daleko náročnější,“ vysvětluje a dodává, že zůstal v oboru, tedy v autodopravě. „Dělám přepravní výkony veškerého materiálu pro různé firmy, namátkou třeba výtahové nebo stavební,“ přibližuje.

Ke trénování v Čechii se však vrátil. „Před třemi roky můj druhý syn David, kterému bude devět let, dorostl do věku, kdy také začal pošilhávat po fotbalu. Znovu jsem tedy začal trénovat mladší přípravku, ale s tím rozdílem, že jsem pod sebe vzal i mini přípravku a stali jsme se jakousi zásobárnou, do které se dalo sáhnout, když bylo potřeba přihlásit tým mladší přípravy do soutěže. To tady totiž byl dlouhodobý problém, který jsme potřebovali vyřešit,“ popisuje.

Dnes už klub s nedostatkem nejmenších fotbalistů problém nemá. „Ti nejmladší se ke sportu trochu vracejí, což je dobré. Dnes jsme na počtu asi třiceti dětí, což je zásluha hlavně současného vedení, které zaslouží absolutorium. Ať už je to předseda Miloslav Mrštík nebo pánové Ivan Senci či Radek Šmída,“ vyjmenovává. „Všichni táhnou za jeden provaz a pro fotbal dělají všechno. A to platí i o lidech z bývalého vedení, třeba o předsedovi Jirkovi Vrbickému a Pavlu Tetourovi, s nimiž jsem působil ve vedení jako místopředseda. Ale i o ostatních z té doby, nerad bych na někoho zapomněl.“

Kromě trénování má Miroslav Tošner na starosti ještě dohled nad provozem areálu. „Nejsem správce, jde spíš o jakousi koordinaci prací, které jsou v prostorech Čechie potřeba udělat. Třeba když se budovala umělka, osvětlení, když se upravovalo hlavní hřiště

nebo třeba když se jen porouchá traktor,“ nastiňuje s tím, že když je potřeba, neváhá vzít své pracovní auto. „Člověku to nedá. Beru to jako samozřejmou výpomoc klubu.“

HORA PRÁCE NA CHALUPĚ

Trénování, dozor nad areálem, k tomu podnikání – to vše je logicky časově

chatu směrem na Slapy, ale na téhle trase hrozně narostla doprava, takže jsme s manželkou začali přemýšlet o změně lokality. I s výhledem, že bychom se jednou z Prahy odstěhovali. Ta myšlenka uzrála a před necelými devíti lety jsme si pořídili chalupu u Rakovníka asi čtyřicet minut od Prahy, takže se tam mnohdy dostaneme rychleji než na druhý konec Prahy,“ popisuje.

Z fotografie je jasné, čím se muž mnoha koníčků a zájmů živil.

náročné a sám Miroslav Tošner přiznává, že mnohdy nestíhá. „Musím to dopředu hodně plánovat. Když mám akce někde po republice, musím vyjet dříve, abych byl v půl páté na tréninku. Občas fotbal upřednostním na úkor podnikání, což asi není ideální, ale Čechie je pro mě prostě srdeční záležitost.“

Aby toho nebylo málo, našel si tenhle bodrý chlapík i dalšího „žrouta času“ – chalupaření. „Dřív jsme mívali

Na nové chalupě jej uvítala hora práce. „Nebyla tam koupelna, záchod, z části ani elektřina... Nebylo tam vlastně skoro nic,“ směje se. Nutno podotknout, že většinu činností tu udělal sám. „Jen když jsou to větší zednické plochy, pozvu si šikovné kamarády. Třeba právě Ládu Chaloupku z Čechie, který mi pomůže a má zlaté ruce,“ pokyvuje. „Teď mě čeká podkrovi, kde chci udělat ještě dvě místnosti pro kluky. Chalupa už je ve stavu,

kdy ji lze obývat po celý rok, ale chci, aby kompletně fungovala jako plnohodnotné bydlení. I proto, že tam jednou chceme žít.“

Miroslav Tošner zažívá víkend co víkend údel většiny českých chalupářů: Přijet, dřít, dřít a v neděli zase odjet. „A do toho v sobotu nebo v neděli zápasy. Takže většinou je to tak, že v pátek jedu tam, něco si rozdělám, v sobotu zmizím na zápas a zase se vracím na chalupu a pracuju,“ líčí, ale jedním dechem dodává, že si dokáže najít i čas na relax.

ČLOVĚK MUSÍ VYPNOUT

Razí totiž heslo, že člověk musí občas vypnout. „Nejde být v tom zápřahu pořád. Ráno třeba jdeme do lesa, s malým Davidem si občas zahráme fotbal,“ vypočítává. „Ale já si na chalupě vlastně odpočívám i při té práci. Nejsem tam oproti Praze v žádném stresu, všechno negativní vypustím a hlava se mi nastaví úplně jinak.“

Čechie Smíchov, podnikání, chalupa – Miroslav Tošner toho má až až, a aby mohl všechno zvládnout, potřebuje čerpat energii. A tu bere paradoxně právě ze všech zmíněných činností. „Všechno, co dělám, mi energii bere, ale zároveň mi ji dává. Je to takový koloběh. Když vidíte malé děti, jak jim při zápase září oči, jakou mají radost, obrovsky vás to nabije,“ přemítá a posílá vzkaz manželce, která je pro něj velkou oporou. „Občas mi říká, že už bych měl s fotbalem skončit, ale i když už někdy takzvaně hduje, vím, že mě stejně ve fotbalových aktivitách podpoří. Bez ní bych to nezvládl,“ uzavírá sympaták z Čechie Smíchov. ■

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

FOTO MĚSÍCE

ZAOSTŘENO NA MLÁDEŽ

I MLÁDEŽNÍCI ZNAJÍ VÍTEZE POHÁRU. V KATEGORII U15 JSOU ŠAMPIONY FOTBALISTÉ ARITMY, V U19 PAK VRŠOVICE. TROFEJE JUHAJÍCÍM TÝMŮM PŘEDÁVALI ZÁSTUPCI VEDENÍ PFS KAREL HORČÍK A MICHAL ŠRÁMEK.

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST. FOCENO: BĚHEM FINÁLE POHÁRU PFS U15 A U19 VE ŠTĚRBOHOLÍCH

ATRAKTIVNÍ
WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

nejvýhodněji právě teď

nové katalogy

Léto 2017

| ***speciální slevy***

pro hráče a členy všech pražských klubů

| ***až dvě děti zcela zdarma***

| klubové hotely

| české animační programy

| ***senior program – sleva 50 %***

| záloha pouze 990 Kč

Kde nás najdete: Praha | Brno | Ostrava | Mladá Boleslav | Most | Karlovy Vary | Plzeň | České Budějovice | Písek | Jablonec nad Nisou | Hradec Králové | Pardubice | Jihlava | Olomouc | Zlín | Opava | Havířov

+420 270 007 007
www.alexandria.cz

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

FootballMania

***NOVĚ OTEVŘENÁ FOTBALOVÁ SPECIÁLKA
PRO HRÁČE I FANOUŠKY.***

***Kopačky / Míče / Chrániče / Dresy
Tréninkové oblečení / Merchandising české
fotbalové reprezentace***

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí – Pátek 10.00–18.00 hodin

Komunardů 1039/39, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Telefon: 226 232 194